НАРОДНА АРМІЯ
14 квітня, 2016
#14 (5443)

КРИЛА МАЙБУТНЬОГО,
або Про перспективи технічного переоснащення української військової авіації
стор. 4-5

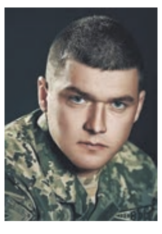

8 санітарних МТ-ЛБу-С вже надійшли до війська

«ДО КІНЦЯ РОКУ НАШІ ПІДРОЗДІЛИ ОТРИМАЮТЬ 23 САНІТАРНІ БРОНЬОВИКИ І 145 ВИСОКОПРОХІДНИХ САНІТАРНИХ АВТОМОБІЛІВ»

З генерал-майором медичної служби Андрієм Вербою кореспондент «Народної армії» зустрівся наступного дня після його повернення із зони АТО, де у штабах і на передових позиціях директор Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України перевіряв хід реформ у військовій медицині. І не тільки. В Авдіївці, де під час обстрілу було важко поранено одного з бійців 81-ї бригади, ситуація вимагала невідкладного втручання. Тоді генерал-майор власноруч провів операцію... стор. 6

ГЕНЕРАЛ АРМІЇ УКРАЇНИ СТЕПАН ПОЛТОРАК: «ПИШАЮСЯ ТИМ, ЩО Я МІНІСТР ОБОРОНИ У ТАКИХ СОЛДАТІВ»

«Декілька днів тому я був у «промзоні» Авдіївки і побачив дух наших військових — пишаюся тим, що я — Міністр оборони в таких солдатів». Про це Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак сказав журналістам під час робочої поїздки до Одеського гарнізону.

Він також наголосив, що реформування Збройних Сил України є справою надзвичайно коштовною і важкою, але вкрай необхідною. Тож стосовно бюджетного фінансування в поточному році Міністр оборони України зазначив: «Якщо порівняти бюджет 2012 — 2013 років і нинішній бюджет у 55,5 мільярда гривень, то він набагато більший».

— Але й потреб у нас більше, ніж раніше. Бюджет великий, але грошей багато не буває. У військово-промислового комплексу з'являються нові можливості виробляти техніку. Це БТР-4, на якому було здійснено понад 200 доопрацювань і який ми випробували безпосередньо в зоні проведення антитерористичної операції. Тож це нові бронетранспортери, артилерійські системи, міномети. Однак ті завдання, які я поставив перед Міноборони та Збройними Силами України, і та кількість грошей, щоб забезпечити і в тому числі реформування, дає можливість виконати задачі в цілому цього року і підготувати таку платформу на подальше, — зазначив Міністр оборони генерал армії України Степан Полторак.

ОБСЯГИ ЕКСПОРТУ ВІТЧИЗНЯНОЇ КОСМІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ДО КРАЇН ЄС ЗРОСЛИ ВТРИЧІ

Україна вважається однією з шести провідних країн у космічній галузі, яка володіє технологіями як виробництва пускових установок і супутників, так і їхнього запуску та управління.

Так, за даними Державного космічного агентства України, 2015 року було здійснено два пуски ракетносіїв вітчизняного виробництва: РН «Зеніт-3SLB» за програмою Land Launch та РН «Дніпро». Також відбулися три успішні пуски європейської РН Vega, комплекти маршових двигунів IV ступеня якої розробляються та виготовляються на підприємствах космічної галузі України.

За минулий рік помітне зростання обсягів виробництва та кількості реалізованої продукції.

Відбулася диверсифікація експорту вітчизняної космічної продукції. Так, поставки до Російської Федерації припинено за винятком виконання контрактів для потреб Міжнародної космічної станції. А от обсяги експорту до країн ЄС зросли втричі, до інших країн СНД — в 2,5 раза, до США — в 3,7 раза, в інші країни світу — в 1,5 раза. На сьогодні частка експортованої продукції становить 60,3%.

ПРЕДСТАВЛЕНО НОВОГО КОМАНДУВАЧА ВІЙСЬК ОПЕРАТИВНОГО КОМАНДУВАННЯ «ПІВДЕНЬ»

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час робочої поїздки до Одеського гарнізону представив особовому складу оперативного командування «Південь» Сухопутних військ Збройних Сил України новопризначеного командувача — генерал-майора Андрія Грищенка.

До цього генерал-майор Андрій Грищенко обіймав посаду першого заступника командувача військ оперативного командування «Північ», повідомляє прес-служба МО України. Раніше він був командиром 72-ї окремої механізованої бригади.

Попереднього командувача оперативного командування «Південь» генерал-лейтенанта Анатолія Сиротенка призначено на посаду начальника Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України.

УПРОДОВЖ РОКУ 50 ТИСЯЧ ГЕКТАРІВ ЗЕМЛІ БУЛО ПОВЕРНУТО У ВЛАСНІСТЬ ОБОРОННОГО ВІДОМСТВА

— Ми провели ревізію по землях, які є у власності Міністерства оборони України, — зазначив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час перебування з робочим візитом в Одесі. — На жаль, за час незалежності було втрачено багато з них, проте зараз ми повертаємо їх.

За його словами, упродовж року оборонному відомству було повернуто 50 тисяч гектарів землі.

ВІЙСЬКОВА ПОЛІЦІЯ МОЖЕ БУТИ СТВОРЕНА ДО КІНЦЯ 2018 РОКУ

Міністерство оборони України підготувало проект закону про Військову поліцію України. Про це повідомила під час брифінгу помічник Міністра оборони України Тетяна Ричкова. Передбачається, що Військова поліція стане правоохоронним органом, відповідальним за заходи із запобігання, виявлення, припинення та досудового розслідування злочинів, спрямованих проти порядку несення військової служби, розкрадання та інших правопорушень у Збройних Силах України.

Органи Військової поліції України матимуть юридичні повноваження вести досудове слідство, оперативно-розшукову діяльність та здійснювати інші функції, які значно сприятимуть боротьбі з військовими правопорушеннями та посилять особисту відповідальність військовослужбовців. Орієнтовний термін її запровадження — до кінця 2018 року

Олена КРУГЛЄНЯ

ПІДГОТОВКА ВІЙСЬК

На військовому аеродромі гвардійської бригади транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України відбулися планові польоти екіпажів військово-транспортних літаків Ан-26 та вертольотів Мі-8.

Під час польотів у межах тактико-спеціальних навчань військові розвідники частин спеціального призначення Збройних Сил України відпрацювали десантування парашутним способом з повітряних суден в умовний тил противника для виконання спеціальних завдань.

УКРАЇНА ТА ТУРЕЧЧИНА СПІЛЬНО ВИРОБЛЯТИМУТЬ РЛС

Державний концерн «Укроборонпром» і турецька компанія HAVELSAN підписали угоду щодо спільної розробки та виробництва радіолокаційних станцій. Про це повідомили у пресслужбі концерну.

— Наш концерн має чималий досвід у розробці радіолокаційної техніки. Ми об'єднаємо зусилля з провідною турецькою компанією й розробимо потужний інноваційний продукт, який відповідатиме міжнародним стандартам озброєння, — сказав генеральний директор ДК «Укроборонпром» Роман Романов.

За його словами, одне з пріоритетних завдань українського ОПК — перехід на міжнародні стандарти у виробництві озброєння та військової техніки. Туреччина є членом НАТО, тому цей досвід дозволить Україні поглибити військово-технічну співпрацю з країнами-членами НАТО. Крім того, «Укроборонпром» і HAVELSAN домовилися в майбутньому розширити співпрацю і в авіаційній сфері.

Слід додати, що компанія HAVELSAN входить до Фонду турецьких Збройних сил і є провідним розробником програмного забезпечення для систем управління військами, систем управління озброєнням усіх видів військової техніки (наземної, авіаційної, морської), систем розвідки, спостереження та ідентифікації цілей, систем забезпечення військ (логістика, кадровий менеджмент тощо), тренажерів наземної та авіаційної техніки для потреб Збройних сил Туреччини та іноземних замовників.

ВІТЧИЗНЯНИМ ПОВІТРЯНИМ СИЛАМ ЗАПРОПОНУВАЛИ СИСТЕМУ ЗВ'ЯЗКУ ORION

Вінницю відвідала делегація відомої ізраїльської компанії ORBIT — провідного світового розробника та постачальника інтегрованих систем зв'язку для застосування в повітряній, морській, наземній і космічній сферах.

У ході візиту представники компанії на чолі з віце-президентом з розвитку бізнесу і реалізації Самуелем Сніром провели зустріч із робочою групою Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, на якій розповіли про діяльність компанії, власні розробки та презентували новітню систему зв'язку Orion, яка сьогодні використовується на цивільних та військових повітряних та морських суднах провідних країн світу.

Як зазначив головний інженер авіації Повітряних Сил — начальник управління головного інженера авіації Командування Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Петро Скоренький, новітні розробки компанії у сфері зв'язку надзвичайно цікаві. Їх застосовують у ВПС і ВМС багатьох країн світу, вони пройшли випробування часом, постійно вдосконалюються, а тому можуть бути корисні і для української бойової авіації, яка останніми роками активно модернізується.

Своєю чергою віце-президент компанії ORBIT пан Самуель Снір окреслив можливості своєї компанії та фахівців щодо адаптації системи зв'язку Orion під потреби бойових, транспортних літаків та вертольотів, які стоять на озброєнні українського війська.

Сторони домовились продовжити співпрацю та залучити до цієї роботи інженерів українських підприємств оборонного комплексу, які займаються модернізацією українських військових літаків та вертольотів.

Олександр ХОЛЯВА

БРОНЕКАТЕР «ГЮРЗА»: ДВА СПУСТИЛИ НА ВОДУ ТОРІК, ЧОТИРИ ПЛАНУЄТЬСЯ У 2016-МУ

Легкий броньований катер «Гюрза» на заключній стадії випробувань в Чорному морі

Для Військово-Морських Сил України заклали ще чотири бронекатери «Гюрза». Виконавцем цього державного оборонного замовлення залишається Публічне акціонерне товариство «Завод «Ленінська кузня».

Нині в Одесі проводяться заводські випробування двох бронекатерів цієї серії, виготовлених заводом раніше. За попередньою інформацією, всі тактико-технічні дані підтверджені контрольними виходами в море. Очікується, що ці дві бойові одиниці незабаром стануть до строю українських бойових кораблів і заступлять на своє перше бойове чергування. Передбачається, що протягом кількох наступних років на озброєння вітчизняних ВМС буде поставлено 20 бронекатерів цього типу.

Бронекатер «Гюрза» призначений для несення бойової вахти у прибережній морській зоні. Він виконує завдання з патрулювання, охорони водних рубежів, боротьби з малорозмірними судами супротивника, захисту берегових стаціонарних і плавучих гідротехнічних об'єктів і споруд, підтримки десантних і прикордонних груп, забезпечення безпеки мореплавання, а також сприяння в питаннях розвідки, доставки і постачання. Він має повну водотоннажність 50,7 т, довжину 23 м, ширину 4,8 м і осадку 1 м. Максимальна швидкість ходу — до 28 вузлів, дальність плавання економічним ходом — 700 миль, автономність — п'ять діб. Екіпаж — п'ять осіб.

Озброєння катера становлять два дистанційно керовані морські бойові модулі БМ-5М.01 «Катран-М», що представляють собою варіант бойового модуля БМ-3 «Штурм» для бронетехніки. Модуль «Катран-М» містить 30-мм автоматичну гармату ЗТМ1, 30-мм автоматичний гранатомет і 7,62-мм кулемет КТ, а також дві ПТУР «Бар'єр» з лазерною системою наведення.

Заступник Міністра оборони України генерал-лейтенант Ігор Павловський подякував трудовому колективу за їхню роботу і зауважив: «У найближчому майбутньому ми закладемо ще два катери, але іншого класу. До кінця року вони також посилять наш флот».

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ВІЙСЬКАМИ «СЛАВУТИЧ» ДІЄ В РЕЖИМІ РЕАЛЬНОГО ЧАСУ

У Національному університеті оборони України іноземні фахівці презентували нові можливості геоінформаційних систем

Як свідчить досвід проведення АТО, в сучасних умовах успіх має той, хто в найкоротший термін приймає правильні рішення. Одним із механізмів скорочення цих термінів є використання даних дистанційного зондування земної поверхні, цифрових (електронних) карт і геоінформаційних технологій за найкращими світовими стандартами.

Про перспективи впровадження у Збройних Силах України геоінформаційних систем (ГІС) йшлося під час Міжнародної науково-практичної конференції в Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського.

— Геоінформаційні системи широко використовуються в центрі імітаційного моделювання університету оборони. Наші науковці розробили основу автоматизованої системи управління військами «Славутич», яка базується саме на геоінформаційній системі. Простіше кажучи — це електронна карта місцевості, яка в режимі реального часу за допомогою електронних обчислювальних засобів здатна визначити чимало параметрів. Наприклад, оптимальну траєкторію польоту вертольота з урахуванням полів ураження засобів ППО противника, а також використання захисних властивостей місцевості. Можливості цієї АСУ вже змогли оцінити під час випробувань у зоні проведення АТО та в Головному командному центрі Збройних Сил України, — зазначив начальник Національного університету оборони України імені Івана Черняховського генерал-лейтенант Василь Телелим.

Геоінформаційні системи широко застосовуються в арміях країн НАТО. Така інформаційно-технологічна платформа дозволяє зосередити в єдиному просторі дані, отримані з різних джерел, отже, швидко реагувати на зміни ситуацій і приймати оперативні управлінські рішення. Під час роботи конференції представники іноземних держав поділилися досвідом роботи з ГІС.

— Ці системи надають додаткові можливості командуванню військ та особовому складу, дозволяють швидко аналізувати і реагувати на зміни обстановки. Інформаційно-технологічна платформа ГІС здатна використовувати різні джерела інформації та поєднувати їх в одному просторі, — поінформував представник компанії ESRI Кріс Дорман.

За його словами, наші іноземні партнери готові надати допомогу у впровадженні геоінформаційних систем в Українському війську.

Сергій ВОРОНКОВ

ОБОРОНУ В ПІСКАХ ТРИМАЄ РОТА КАПІТАНА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Коли потрапляєш до Пісків, що знаходяться неподалік донецького аеропорту, точніше їхніх руїн, виникають відчуття ніби потрапив у черговий голлівудський блокбастер про Апокаліпсис. Майже всі будівлі колись «елітного» дачного селища та й сама місцевість зазнали ушкоджень від значних інтенсивних та потужних обстрілів проросійських бойовиків. І сьогодні, коли тут обороняється рота 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади, яку очолює капітан Тарас Шевченко, в селищі зовсім неспокійно.

— Бойовики переважно вночі переміщаються з боку ДАПу (який, до речі, з позицій підрозділу добре видно навіть неозброєним оком. — Авт.), наближаються на дистанцію ефективного ведення стрілецького вогню, тим паче, що тут для цього вистачає шляхів і підходів у вигляді декількох підземних колекторів та комунікацій, і намагаються нас обстрілювати з різних засобів — переважно це автоматичне стрілецьке озброєння, підствольні гранатомети, кулемети, ручні протитанкові гранатомети. А буває, як покажзяться, — накривають активним мінометним вогнем, прилітають і 82-мм, і 120-мм міни, станкові гранатомети також «працюють», як-то кажуть, «не охолоджуючи стволів». До речі, напередодні вони навіть вдень стріляли, не «дочекалися» цього разу сутінок, — розповідає командир роти.

За словами капітана Тараса Шевченка, аби своєчасно помітити наближення цих диверсійних груп, які переважно намагаються пролізти у лісосмуги, що знаходяться між позиціями роти та позиціями бойовиків, які засіли в районі ДАПу, в роті організоване несення служби на спостережних постах, а також бойова охорона всіх позицій підрозділу, яка підсилюється в темний час доби. Тому противнику досить рідко вдається підібратися до позицій роти на таку коротку відстань, щоб прицільно та ефективно обстріляти українських бійців, тобто заскочити зненацька.

— Звісно, в переважній більшості випадків ми своєчасно помічаємо їх і даємо відсіч. Але тут бувають нюанси, — розповідає командир гірсько-піхотної роти. — Річ у тім, що, за нашим спостереженням, бойовики мають плани місцевих комунікацій, яких навколо колишнього донецького аеропорту чимало. І вони досить активно намагаються використовувати їх. Передусім, щоб вести розвідку наших бойових порядків або влаштовувати ось такі раптові обстріли. Проте підземні колектори, по яких вони намагаються постійно пролізти та раз за разом потрапляють просто між двома нашими позиціями, з яких ми можемо разом із нашими сусідами ефективно їх «бити» в обидва фланги. Вони вже неодноразово потрапляли в цю халепу — вилізуть, займуть позицію, починають стріляти, і тут їх з боків накриваємо вогнем, і знову вони вимушені лізти в ці люки та колектори, забираючи своїх вбитих та поранених.

Слід наголосити, що в підрозділі чимало досвідчених бійців, зокрема і серед командного складу, які пройшли через запеклі бої в зоні АТО.

Так, головний сержант роти молодший сержант Василь Ковцуняк — легендарна особистість не тільки у своїй роті, а й, мабуть, у всій бригаді. Родом з мальовничого західноукраїнського містечка Коломия, батько двох дочок. А водночас — людина, яку цілком можливо повністю асоціювати з усіма основними подіями новітньої історії України. Він із тих, про кого говорять — ідейний.

За його плечима участь у Революції гідності, Василь Васильович вистояв на Майдані (14-та «Коломийська сотня»). Потім воював у лавах одного з добровольчих підрозділів. Під Іловайськом отримав три кульові поранення (одне з яких — у голову, і лише завдяки майстерності українських військових медиків, які зуміли своєчасно та якісно надати йому допомогу, бійцю вдалося вижити), 6 осколкових поранень, 2 контузії. Після тривалого одужання повернувся на фронт у лави 128-ї славетної окремої гірсько-піхотної бригади.

— У нас тут взагалі переважна більшість ідейних бійців. Прізвище командира спонукає, а, крім того, один з бійців є повним тезкою нашого Кобзаря — Тарасом Григоровичем Шевченком. Тому наш підрозділ «за визначенням» не може воювати із російськими найманцями погано, — жартує Василь.

На вулиці сутеніє, навколо згущується темрява. Де-не-де збоку Донецька та аеропорту видно вогники, з сусідніх позицій у напрямку Опитного, Водяного чути поодинокі постріли. На командно-спостережному пункті батальйону, до складу якого входить рота капітана Шевченка, помітне пожвавлення — адже навряд чи ця ніч на ділянці відповідальності підрозділу буде спокійною. Тож треба бути готовими до будь-яких подій…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Сьогодні літаки МіГ-29 разом із літаками Су-27 є основою винищувальної авіації Повітряних Сил ЗС України

КРИЛА МАЙБУТНЬОГО,

або Про перспективи технічного переоснащення української військової авіації

17 березня 1992 року згідно з директивою начальника Головного штабу Збройних Сил України були створені Військово-Повітряні Сили України. На той момент вони мали у своєму складі майже 2800 літальних апаратів різного класу і призначення, а також майже 120 тисяч військовослужбовців у строю. Через 22 роки, на момент початку російської агресії проти нашої країни, у парку військової авіації Повітряних Сил налічувалось близько 170 бойових літаків (бомбардувальники, штурмовики та винищувачі), а боєздатними серед них вважалися не більше 40 одиниць.

На сьогодні в багатьох військових фахівців та експертів не викликає сумніву те, що серед інших завдань та цілей Збройних Сил України одним з пріоритетних є відновлення бойової спроможності військової авіації та нарощування рівня її боєздатності. Звісно, без належного технічного оснащення і відповідного нарощування парку боєздатної авіатехніки (вже не кажучи про оснащення її новими зразками) зробити це буде неможливо. Так само, як і без збільшення інтенсивності підготовки та навчання (передусім у практичній площині) льотного та технічного складу авіаційних частин та підрозділів Повітряних Сил.

Словом, військова авіація України сьогодні потребує системного оновлення, причому достатньо швидкого і змістовного.

Технічну складову проблеми можливо розділити на дві основні частини. Першу становлять питання нагальні, ті, які потрібно було вирішувати, образно кажучи, «вже вчора», а другу — ті, якими, очевидно, доведеться займатися в середньостроковій перспективі, коли експлуатаційний ресурс основного парку української військової авіації буде майже вичерпаний. Адже нині в Україні відсутнє серійне виробництво власного бойового літака.

До першої складової, безумовно, належить питання збільшення парку боєготовної авіатехніки шляхом відновлення та модернізації наявної, зокрема й тієї, що знаходиться на довгостроковому зберіганні. Саме на цьому сьогодні робить наголос вітчизняне оборонне відомство в питанні відновлення бойової спроможності української військової авіації. Зважаючи на те, що в цій сфері окремі визначені типи та класи літальних апаратів наша країна вже сьогодні завдяки можливостям власного ОПК здатна виробляти самостійно (це стосується військово-транспортної авіації, створення та виробництва авіадвигунів, авіаційних конструкційних матеріалів та деяких інших напрямів авіаційної промисловості), це завдання не здається таким уже «непідйомним».

Створення фактично нових українських літаків у межах модернізації добре відомих у війську типів та моделей авіатехніки ще радянської розробки та виробництва стало реальністю. Українські спеціалісти авіаремонтної сфери вітчизняного ОПК вже створили низку оновлених і модернізованих літаків, наприклад, Су-25М1, Су-25УБМ1, МіГ-29МУ1 і Л-39М1.

На озброєнні сучасних Повітряних Сил ЗСУ знаходяться літальні апарати, середній вік яких становить від 25 до 35 років

Однак, за словами заступника директора українського Центру дослідження армії, конверсії та роззброєння Антона Міхненка, починаючи з 2020 року дедалі частіше виникатиме потреба в модельному оновленні парку вітчизняної бойової авіації. А надто це відбуватиметься в контексті вичерпання ресурсу авіатехніки та необхідності інтеграції в європейські та північноатлантичні структури безпеки. У найближчому майбутньому потрібно буде чітко визначитися не тільки щодо штатної структури вітчизняної військової авіації, а й відповідно обрати конкретні типи та моделі авіатехніки для оснащення вітчизняних Повітряних Сил, а також конкретизувати, що ми спроможні створити та виробляти в цій сфері самостійно, а що доведеться закуповувати за кордоном.

Саме це й належить до другої складової технічного питання української військової авіації. Якщо у сфері військово-транспортної авіації це питання сьогодні виглядає досить позитивним, принаймні конструкторсько-виробничі об'єднання «Антонов» та «Мотор Січ», які в попередні роки змогли зберегти самостійність і незалежність від «поглинання» російським капіталом, за своїм потенціалом здатні виконати таке завдання, то у сфері безпосередньо бойової авіації справи виглядають не так оптимістично.

Для розробки власного типу бойового літака знадобляться значні фінансові ресурси і чимало часу. На закупівлю бойових літаків у достатній кількості за кордоном теж навряд чи ми найближчим часом знайдемо кошти. В експертному колі навколо цього тривалий час точиться чимало дискусій та суперечок. Налагодити власне виробництво чи купувати за кордоном? Які бойові літаки?

Утім варто відразу зазначити, що будь-який з варіантів щодо закупівлі літаків потребуватиме значної перебудови як експлуатаційної, так й ремонтно-обслуговуючої інфраструктури країни (починаючи з обладнання аеродромів, закінчуючи сервісним обслуговуванням нових літаків). Не кажучи вже про необхідність внесення досить суттєвих змін у програми та зміст підготовки і навчання льотно-підйомного та технічного складу авіаційних частин та підрозділів, а також військово-навчальних закладів.

Тож, як бачимо, майбутнє української бойової авіації в технічному плані хоча й не виглядає безпроблемним, але доволі перспективне. Треба лише пам'ятати: якщо ми бажаємо, щоб у вітчизняної бойової авіації таки було майбутнє, питання її технічного оснащення має постійно належати до переліку пріоритетних. Причому не тільки у відповідних військових структурах, а й на державному рівні.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

КОМАНДУВАЧ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТ СЕРГІЙ ДРОЗДОВ:

«ЗАВДЯКИ МОДЕРНІЗАЦІЇ РІВЕНЬ БОЙОВИХ МОЖЛИВОСТЕЙ НАШИХ ЛІТАКІВ МОЖЕ БУТИ ЗБІЛЬШЕНИЙ У СЕРЕДНЬОМУ НА 45%»

Оснащеність Повітряних Сил Збройних Сил України новітніми зразками озброєння та військової техніки, підвищення ефективності та забезпечення належного військово-технічного рівня парку військових літаків та вертольотів, на сьогодні є вкрай актуальним питанням

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Дроздов

Нині на озброєнні Повітряних Сил ЗСУ є літальні апарати, середній вік яких від 25 (винищувачі МіГ-29 та Су-27) до 35 років (військово-транспортні літаки).

За своїми льотно-технічними характеристиками вони загалом відповідають сучасним світовим зразкам, проте поступаються за бойовими та функціональними можливостями відповідним іноземним аналогам.

Водночас, як показує досвід європейських авіаційних держав, практика використання військової авіації виробництва 90-х років у цих державах є актуальною. При цьому їхнє співвідношення до загального парку становить від 43% у Військово-повітряних силах США й до 100% — в арміях країн Європи, зокрема Нідерландів, Бельгії, Португалії.

Підвищити військово-технічний рівень Повітряних Сил можна шляхом як глибокої модернізації літаків, так і закупівлі нових зразків та прийняття їх на озброєння.

В умовах сьогодення та на найближчу перспективу, зважаючи на фінансові можливості нашої держави, найбільш пріоритетним та реальним напрямом діяльності щодо відновлення, підтримання рівня справності й підвищення потенціалу парку літальних апаратів авіації Повітряних Сил ЗС України є проведення заводського ремонту, глибокої модернізації та дообладнання. Також виконання досліджень та робіт з індивідуального продовження встановлених показників усієї номенклатури авіаційної техніки, вирішення питання забезпечення необхідним для здійснення ремонту та експлуатації авіаційної техніки авіаційно-технічним майном, реалізації програми імпортозаміщення.

НА ВІДНОВЛЕННЯ СПРАВНОСТІ АВІАЦІЙНОЇ ТЕХНІКИ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ЗС УКРАЇНИ 2016 РОКУ ВИДІЛЕНО ФІНАНСОВИЙ РЕСУРС НА ЗАГАЛЬНУ СУМУ БЛИЗЬКО 2,5 МЛРД ГРН, ЩО ДОЗВОЛИТЬ ОТРИМАТИ БЛИЗЬКО 50 ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ, ПОЛОВИНА З ЯКИХ БУДЕ МОДЕРНІЗОВАНА НА ПІДПРИЄМСТВАХ ДК «УКРОБОРОНПРОМ» ТА ПАТ «МОТОР СІЧ»

Минулого року командування Повітряних Сил опрацювало та надало до Озброєння Збройних Сил України пропозиції до проекту Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки на 2016–2020 роки, одним із головних пріоритетів якої є підвищення справності авіаційної техніки та озброєння.

На сьогодні авіаційні ремонтні підприємства України опанували технології замкнених циклів ремонту основних типів військової авіаційної техніки, індивідуального збільшення її встановлених ресурсних показників та переведення на експлуатацію за технічним станом.

У ході модернізації авіаційної техніки на авіаційних ремонтних підприємствах, які працюють з максимальною потужністю, здійснюється встановлення на літальні апарати нового та осучаснення штатного обладнання літаків.

Заходи, що проводяться, дозволять модернізувати практично всю номенклатуру авіаційної техніки, що є на озброєнні Збройних Сил України, та підвищити коефіцієнт її бойового потенціалу відносно базових зразків на 30–66%. Тобто завдяки модернізації рівень бойових можливостей літальних апаратів ЗС України може бути збільшений у середньому на 45%.

На сьогодні в авіації Повітряних Сил експлуатуються вже прийняті на озброєння Збройних Сил України більше 30 відремонтованих та модернізованих літаків типів МіГ-29, Су-24, Су-25 та Л-39, 6 модернізованих тренажерів літаків МіГ-29, Л-39.

Модернізація бойових літаків дозволила збільшити дальність виявлення повітряних і наземних цілей, забезпечити високу ймовірність ураження цілі, реалізацію концепції застосування високоточних засобів ураження. Значно підвищено безпеку польотів, надійність, бойову живучість та інші ТТХ бойових машин.

На перспективу Командування Повітряних Сил планує замовити ремонт та модернізацію майже 200 одиниць літальних апаратів, до кінця 2018–2020 років завершити виконання дослідно-конструкторських робіт щодо глибокої модернізації літальних апаратів винищувальної, ударної та розвідувальної авіації, осучаснення та створення нових авіаційних засобів ураження, засобів радіоелектронної боротьби, засобів повітряної розвідки тощо. На відновлення справності авіаційної техніки Повітряних Сил ЗС України 2016 року виділено фінансовий ресурс на загальну суму близько 2,5 млрд грн, що дозволить отримати близько 50 літальних апаратів, половина з яких буде модернізована на підприємствах ДК «Укроборонпром» та ПАТ «Мотор Січ».

Починаючи з 1992 року, у зв'язку з тим, що виробництво військової авіаційної техніки залишилося поза межами України, авіація Збройних Сил України не отримала жодного нового літального апарата. Це призвело до поступового зменшення бойового потенціалу авіації Збройних Сил України відносно бойового потенціалу військової авіації сусідніх держав, які періодично оновлюють парк військових літальних апаратів шляхом їхньої закупівлі та модернізації із запровадженням нових технологій і розробок.

Водночас, при прогнозуванні термінів граничного технічного стану військової авіаційної техніки, сьогодні розглядається можливість створення легкого бойового та навчально-бойового літака підприємствами авіаційної галузі України. Адже саме організація розробки літака вітчизняного виробництва має суттєві переваги з позицій створення цілої лінійки літальних апаратів (від навчально-бойового дозвукового до бойового надзвукового) на базі одного базового підприємства з використанням технологічно-виробничих потужностей профільних підприємств промисловості.

Одним із найбільш відомих підприємств України в галузі літакобудування є Державне підприємство «Антонов», яке має відповідний досвід у створенні різноманітних літальних апаратів.

Водночас також вивчається можливість залучення міжнародних авіаційних компаній, які потенційно могли б бути інтеграторами у створенні багатофункціональних літальних апаратів, а також організації розробок тих їхніх компонентів, які сьогодні неспроможний реалізувати вітчизняний оборонно-промисловий комплекс.

Також сьогодні в Україні спостерігається істотне пожвавлення у сфері цивільного авіабудування — розроблені та серійно виготовляються літаки Ан-140, Ан-148, Ан-158, в інтересах військової авіації започаткований проект Ан-178, реалізується програма імпортозаміщення за напрямом створення літаків української розробки та виробництва.

СЬОГОДНІ РОЗГЛЯДАЄТЬСЯ МОЖЛИВІСТЬ СТВОРЕННЯ ЛЕГКОГО БОЙОВОГО ТА НАВЧАЛЬНО-БОЙОВОГО ЛІТАКА ПІДПРИЄМСТВАМИ АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ. ТАКОЖ ВИВЧАЄТЬСЯ МОЖЛИВІСТЬ ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ АВІАЦІЙНИХ КОМПАНІЙ, ЯКІ ПОТЕНЦІЙНО МОГЛИ Б БУТИ ІНТЕГРАТОРАМИ У СТВОРЕННІ БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ

Використання та адаптація для військової авіації набутого досвіду та розгорнутого виробництва в цивільному секторі є реальною і єдиною на цей час можливістю розпочати створення або здійснити глибоку модернізацію військової авіаційної техніки до рівня бойового потенціалу основних на сьогодні та найближчу перспективу зразків літаків та вертольотів сусідніх країн із розвинутою військовою авіацією.

«ДО КІНЦЯ РОКУ НАШІ ПІДРОЗДІЛИ ОТРИМАЮТЬ 23 САНІТАРНІ БРОНЬОВИКИ І 145 ВИСОКОПРОХІДНИХ САНІТАРНИХ АВТОМОБІЛІВ»

З генерал-майором медичної служби Андрієм Вербою зустрівся наступного дня після його повернення із зони АТО, де у штабах і на передових позиціях директор Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України перевіряв хід реформ у військовій медицині. І не тільки. В Авдіївці, де під час обстрілу було важко поранено одного з бійців 81-ї бригади, ситуація вимагала невідкладного втручання. Тоді генерал-майор власноруч провів операцію

— Які висновки зробили з відрядження до зони АТО?

— В цілому я задоволений виконанням тих рішень, які ми приймали відносно реформи системи медичного забезпечення в зоні антитерористичної операції.

Нині в зоні АТО розгорнуто 4 польові госпіталі, задіяні майже 400 осіб медичного персоналу. В кожному оперативно-тактичному угрупованні є пересувна група медичного постачання, завдання яких — оперативно здійснювати поставки лікарських засобів та майна до підрозділів.

До цивільних лікарень Донецької та Луганської областей направлено групи підсилення. Це хірурги, анестезіологи, в деяких місцях — травматологи, судинні хірурги або нейрохірурги. Так ми наблизили рівень надання кваліфікованої допомоги до районів розташування частин у зоні АТО, яка надається не тільки пораненим, але й травмованим, хворим. Нині вже немає необхідності транспортувати хворих воїнів на значні відстані, вони проходять лікування саме в цих лікарнях.

Утім проблем ще чимало. Одна з них стосується евакуаційних засобів. Вивозити пораненого з «нульових» позицій на санітарному УАЗі досить ризиковано, а спеціальних броньованих машин на передовій бракує. Тому є випадки, коли допомога надавалася несвоєчасно. Але в цілому система евакуації значно покращилася. Те, яка ситуація була 2014 року і сьогодні — незрівнянні речі. Завдяки мобілізації двох автосанітарних рот, допомоги волонтерів, громадських організацій та громад окремих населених пунктів ситуацію вдалося змінити. Кількість евакуаційних засобів на передовій щокварталу збільшується. Цього року за оборонним замовленням вже надійшло 8 санітарних МТ-ЛБу-С, до кінця року очікуються ще 23 санітарні броньовики і 145 високопрохідних санітарних автомобілів.

Створено зведений вертолітний загін. Ці машини перебувають на своїх майданчиках базування, і за потреби приймається рішення щодо їхнього застосування.

Незабаром в одній з бригад буде створена експериментальна мобільна медична рота. Вона функціонуватиме в контейнерах, встановлених на автомобілях, і розгортатиметься в тилу бригади за 20–25 км від переднього краю. Роту укомплектують табельним майном нового зразка, ми свідомо не прив'язувались до табелів — Радянського Союзу. У план закупівель на 2016 рік це обладнання включене. Якщо рота доведе свою ефективність, у перспективі такі медпідрозділи будуть сформовані в кожній бригаді.

— Серед перелічених я не почув проблеми щодо забезпечення бійців АТО медичними аптечками. Вона вже усунута?

— Запевняю, потреба військових частин в аптечках вже задоволена повністю! 90 тисяч аптечок відправлено до зони АТО, на складах у резерві в нас ще 15 тисяч аптечок. До того ж цього року ми закупимо ще 100 тисяч для закладення їх на тривале зберігання. Тож проблема не в аптечках, проблема в окремих керівниках на місцях. Я спілкувався з начмедами бригад. Нерідко самі бійці відмовляються від аптечок, аби потім не здавати їх, але, трапляється, й начальники медичних служб у частинах, а серед них більшість — мобілізовані, приймають незрозумілі рішення не видавати їх, аби «зберегти» це майно.

Генерал-майор медичної служби Андрій Верба

Торік, коли ми взялися за формування вітчизняних аптечок, громадські організації, волонтери підштовхували нас до закупівлі американських аптечок. Так, вони хороші, але вони дорогі і до того ж відрізняються від аптечок НАТО. Нас звинувачували, що ми економимо на здоров'ї людей. Але ж, погодьтесь, що в тому ж Бундесвері ніхто нікому з посадовців не закине, що вони не турбуються про свого бійця. А у складі їхніх аптечок лише три предмети — джгут, перев'язувальний пакет і знеболювальне. Тому що в тактичній медицині, в абсолютній більшості випадків, щоб урятувати життя солдата, необхідні джгут і своєчасна евакуація до медичного закладу.

Сьогодні нас уже цікавлять насамперед сучасні засоби медичного обладнання для госпіталів. Вперше за тривалий період ми закупимо два комп'ютерні томографи, лінійку апаратів ендоскопії, УЗД. А те, що торги проводяться прозоро, дає економію, і за ці кошти ми купуємо додаткові засоби.

ПРОБЛЕМА НЕ В АПТЕЧКАХ, ПРОБЛЕМА В ОКРЕМИХ КЕРІВНИКАХ НА МІСЦЯХ

— Торік я записував з вами інтерв'ю стосовно проблеми призову хворих під час мобілізації. Чи став медичний огляд кандидатів до війська ретельнішим?

— Наприкінці 2015 року ми внесли суттєві зміни у наказ, яким затверджене положення про військово-лікарську експертизу і на основі якого організовується медичне забезпечення призову. Ним чітко визначено перелік обстежень, що є обов'язковими під час призову. Підвищено контроль та відповідальність посадових осіб. Коли ця система запрацювала за новими правилами, ми виявили багато прихованих проблем. Нами також переформатовано Центральну ВЛК, там зараз працюють молоді, відповідальні та ініціативні фахівці.

— Внесіть ясність — медичний огляд демобілізованих перед поверненням додому є обов'язковим чи за бажанням самих бійців?

— Проходження медкомісії перед звільненням ми почали запроваджувати ще минулого року. Зараз це правило є обов'язковим. Військкомат не поставить на облік без відповідної довідки. Із зони АТО ніхто не звільняється, бійці прибувають у ППД, де їх оглядають лікарі, оформлюються документи, після чого вони їдуть додому.

— Що ви можете сказати про госпіталь у Житомирі, фонди якого нині, м'яко кажучи, не в найкращому стані?

— Цей госпіталь є одним з трьох найстаріших в Україні. Його будівлі, правду кажучи, у поганому стані. Утім повідомлю приємну новину: рішенням Міністра оборони виділені кошти на розробку проектної документації для будівництва нових корпусів. Думаю, за два-три роки це буде виконано.

— А які зміни відбулися в кадровій політиці Військово-медичного департаменту?

— Відверто кажучи, за останні 10–15 років серйозних зрушень у кадровій політиці не було. Посадові особи перебували на посадах по 10 і більше років і не поступалися своїми місцями. При цьому багато які з них так і не навчилися приймати рішення, очікували вказівки зверху.

Ми оновили керівництво госпіталю у Дніпропетровську. Його робота була визнана неефективною. Також значно омолоджені кадри у Військово-медичному клінічному центрі Одеси, кадрові зміни відбулись й у госпіталі в Харкові.

До керівництва приходять молоді керівники, які пройшли АТО, які не бояться приймати нестандартні рішення. Можливо, вони ще не знають всіх нюансів фінансово-господарської діяльності госпіталів, діловодства, проте в них є бажання результативно працювати, змінювати систему на краще.

ПРОХОДЖЕННЯ МЕДКОМІСІЇ ПЕРЕД ДЕМОБІЛІЗАЦІЄЮ — Є ОБОВ'ЯЗКОВИМ

Торік ми перезавантажили роботу й самого Військово-медичного департаменту. Налагодили контроль за всіма напрямами діяльності. Переформували, зокрема, відділ медичного постачання. Саме на нього було найбільше нарікань, обвинувачень у корупції. Відтепер, якщо необхідно зробити закупки, фахівці відділу не ведуть переговори із виробниками, ми забороняємо їм це, аби виключити корупційні домовленості. Виставляємо на сайті медико-технічні умови, а виробники надсилають нам свої пропозиції, які розглядаються експертно-медичною комісією. Так закуповується обладнання, медичні засоби тощо. Створили відділ аналізу та інформації, де зараз працюють ініціативні молоді фахівці, які збирають інформацію щодо всіх перспективних зразків оснащення, що виготовляються в Україні та завозяться з-за кордону.

Розпочали роботу нещодавно створені 8-мі Центральні курси підготовки мобрезерву медичної служби. У Десні почала функціонувати навчальна медична рота.

— Реформа передбачає значні зміни й у керівних документах?

— Авжеж, і в цьому питанні ми вже близькі до завершення. Введено в дію нове Керівництво з медичного забезпечення на мирний час та тимчасову Настанову з медевакуації на особливий період. Подано на підпис до Адміністрації Президента України проект Військово-медичної доктрини. Проведено ще безліч нормотворчих ініціатив. Завершуються випробовування медичної інформаційної системи «Е-здоров'я», попередні випробовування автоматизованої комп'ютерної системи обліку майна на медичних складах (АС Медсклади).

Вносяться зміни до переліку індивідуальних засобів захисту, зокрема, аптечки. Вже до кінця нинішнього року в них не буде налбуфіна, який показав суперечливі результати і викликав багато нарікань. В аптечці буде хімічний засіб для зупинки кровотечі на основі каоліну. Він ефективніший. До речі, статистика свідчить, що необхідність у застосуванні хімічного засобу під час поранень виникає лише у 10 відсотках ситуацій.

Бесіду вів Роман ТУРОВЕЦЬ

ГРУПИ ШВИДКОГО РЕАГУВАННЯ... НА ПРОБЛЕМИ

Нині на передовій перебуває 10 високомобільних груп головне завдання яких чути людей, допомагати, підтримувати та навчати

Високомобільна група внутрішніх комунікацій під час роботи в ОТУ Маріуполь

На передовій бійці часто відчувають себе відрізаними від більшості джерел інформації. Їм деколи здається, що їхні проблеми в Києві нікого не цікавлять. Тому на початку поточного року Збройними Силами України було запроваджено новий пілотний проект з інформування та підтримки особового складу. Йдеться про діяльність високомобільних груп внутрішніх комунікацій.

З початку року в усіх секторах зони АТО працюють мобільні групи, які, з одного боку, допомагають командирам у роботі з особовим складом, роз’яснюють законодавство у сфері соціального захисту, а з другого — інформують про проблеми підрозділів, задіяних у проведенні АТО, особисто начальника Генерального штабу — Головнокомандувача ЗС України.

— Протягом місяця ми відвідали сім військових частин, які знаходилися на лінії зіткнення з противником. Зокрема це батальйони морської піхоти, 56-ту мотопіхотну та 40-ву артилерійську бригади, підрозділ розвідників, — розповідає начальник відділу Головного управління морально-психологічного забезпечення ЗС України підполковник Володимир Кашлюк. — Одразу пояснювали, що ми не інспекція, а делеговані НГШ для того, щоб донести новини, почути проблеми, підтримати та допомогти.

— В одному з підрозділів помітили певну недовіру до командира. Той не поспішав усувати побутові проблеми, — розповідає підполковник Володимир Кашлюк. — Вони вже утворили цілий «проблемний ланцюг». Наприклад, якщо не вистачає солярки, автоматично недостатньо електрики в наметах, тож бійці не можуть заряджати телефони та дивитися телевізор. А ще бійці висловлювали незадоволення нечастими приїздами лазні. Словом, у військовому колективі виникла певна напруга, якої належало негайно позбавлятися.

ВАЖЛИВИМ ЕЛЕМЕНТОМ ЦЬОГО ПРОЕКТУ Є ПОСТІЙНИЙ ЗВОРОТНІЙ ЗВ’ЯЗОК З ВІЙСЬКАМИ ТА ОТРИМАННЯ ОПЕРАТИВНОЇ, ДОСТОВІРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ КЕРІВНИЦТВОМ ЗС УКРАЇНИ

Цю конфліктну ситуацію довелося вирішувати на місці. Допомогли збільшити обсяг забезпечення підрозділу соляркою, розібрались з перебоями в роботі автолазні, надали поради командиру, з бійцями поговорили...

При цьому офіцери високомобільних груп внутрішніх комунікацій констатують високу психологічну стійкість, умотивованість наших бійців на виконання бойових завдань.

На переконання керівника проекту — першого заступника начальника Головного управління морально-психологічного забезпечення ЗС України полковника Олега Бойка, ці високомобільні групи створюють дієву систему внутрішніх комунікацій командирів з особовим складом, підтримують та відновлюють морально-психологічний стан підрозділів, психологічну готовність виконувати бойові завдання. На сьогодні створено десять високомобільних груп цього проекту, які опікуються всіма підрозділами на лінії розмежування сторін. Фахівці зазначених підрозділів пройшли відповідний тренінг.

— Дуже важливим елементом є організація постійного зворотного зв’язку з військами та отримання достовірної інформації керівництвом Збройних Сил України, — зазначає полковник Олег Бойко. — Мета і завдання проекту — почути людей, підтримати та допомогти їм, дати компетентні відповіді на запитання, які їх цікавлять. Саме цим і займаються групи оперативної підтримки військ.

ДОВІДКА

На сьогодні в зоні АТО виконують завдання десять високомобільних груп внутрішніх комунікацій. Зокрема це група «Альфа» — група інформаційно-психологічної підтримки, до складу якої входить інспектор, ідеолог, військовий капелан і військовий психолог. До групи «Бета» входять інспектори і концертні бригади, які забезпечують культурологічні потреби військовослужбовців. Група «Гамма» сформована з інструкторів бойової підготовки, які організовують заняття з вогневої та фізичної підготовок, тактичної медицини на місцях дислокації підрозділів. А штабна група «Омега» координує діяльність вище названих груп. Усі фахівці зазначених підрозділів пройшли відповідний тренінг.

— Основне завдання високомобільної групи внутрішніх комунікацій — подбати про українського воїна, особливо там, де сьогодні найважче, — зазначає один із членів групи військовий капелан отець Андрій Зелінський. — Подбати про стійкість його волі та глибину мотивації, про його морально-психологічний та духовний стан. Аби жоден з них не залишився наодинці з труднощами.

Вадим КОВАЛЬОВ

НОВИЙ СУХПАЙ: БОРЩ ІЗ М’ЯСОМ, СУХОФРУКТИ, КАВА, ШОКОЛАД...

Новий продуктовий набір можна безперервно вживати протягом двадцяти одного дня

Фахівці Центру розвитку та супроводження матеріальних засобів ЗС України презентували в зоні АТО сухий пайок нового зразка. Тамтешні бійці його відразу протестували. Свої перші враження вони зазначили в анкетах, які привезли до зони АТО разом із тестованими сухпайками.

Хлопці високо оцінили якість страв. А ще швидкість та зручність приготування їжі. Розігрів супів та каш відбувається завдяки спеціальному елементу, який, вступаючи в хімічну реакцію з водою, виділяє енергію, достатню для підігріву продуктів.

Крім того, сподобалось нашим бійцям і те, що у пайку з’явилися кетчупи, вітамінізовані джеми, сухофрукти, кава, шоколад тощо. Ще одне ноу-хау комплекту — його тара, спеціальні герметичні пакети, які замінили звичні усім металеві банки. Це дозволяє зменшити загальну вагу та об’єм сухпайка.

За словами начальника Центру розвитку та супроводження матеріальних засобів ЗС України підполковника Дмитра Марченка, новий сухпайок суттєво відрізняється від того, який зараз використовується у військах.

— Завдяки кращій якості та використанню новітніх технологій новий сухпайок можна безперервно вживати протягом двадцяти одного дня, що дуже важливо в умовах обмеженої можливості регулярно доставляти підрозділу продукти, — зазначив підполковник Дмитро Марченко.

На добу у новому сухому пайку передбачено

Найменування продукту	Раціон сніданку/ вечері, грамів	Раціон обіду, грамів	Кількість на одну людину на добу, грамів
Галети з борошна пшеничного першого сорту	50/50	50	150
Сухарі з борошна пшеничного першого сорту або з борошна житнього оббивного	0/50	50	100
Готова до вживання перша страва (борщ з м'ясом або супи з м'ясом в асортименті) в реторт-упаковці	-	500	500
Готова до вживання друга страва (каші з м'ясом або овочі з м'ясом в асортименті) в реторт-упаковці	350/350	350	1050
Кава натуральна розчинна	2/0	-	2
Чай чорний байховий фасований	0/2	2	4
Цукор	10/10	10	30
Мед натуральний	0/20	-	20
Джем фруктовий (в асортименті з комплексом вітамінів)		20	20
Сухофрукти (в асортименті)	30/0		30
Шоколад чорний (какао не менше 56%)	35/0	-	35
Перець чорний мелений	-	0,3	0,3
Сіль	1/1	1	3
Гумка жувальна, штук	1/1	1	3
Ложка пластикова, штук	1/1	1	3
Серветка паперова, штук	1/1	1	3
Серветка гігієнічна волога, штук	1/1	1	3

За словами фахівців центру, нова технологія пакування реторт-пакет дозволяє проводити стерилізацію (автоклавування — термічна стерилізація. — Авт.) продукту під час пакування за температури 120–140^{0}С. Як результат усі мікроорганізми (бактерії, віруси тощо) нейтралізуються, що дозволяє безпечно для здоров’я солдата зберігати страви впродовж року.

У комплект додається безполуменевий нагрівач їжі (БНЇ), що дозволить військовослужбовцю розігріти страви під час виконання спеціальних завдань, не викриваючи своєї присутності димом або полум’ям багаття.

У разі виконання спеціальних завдань з відривом від баз постачання та в зоні проведення антитерористичної операції підрозділам, які діють автономно, до норми додатково включається: готова до вживання м’ясна страва (на вечерю) (м’ясо тушковане яловичини вищого сорту, м’ясо тушковане свинини вищого сорту) в реторт-упаковці — 200 грамів, соус томатний (кетчуп) — 20 грамів.

У Центрі розвитку та супроводження матеріальних засобів ЗС України планують, що новинка поступить у війська вже у поточному році.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

КОМАНДИР РОТИ ОСОБИСТО ЗНИЩИВ ТРИ БРОНЕМАШИНИ ВОРОГА

Герой України капітан Володимир Гринюк, отримавши поранення обох ніг, продовжив керувати боєм

Я повернувся зі взводних опорних пунктів на командно-спостережний пункт батальйону Володимира у вогкій темряві. Кількагодинна стрілянина та гранатометні вибухи на передовій уже майже вщухли, тож у Гринюка з'явився час для бесіди під гарячу каву:

— Володю, звідки в багатьох публікаціях про тебе такі цифри — ти начебто «власноруч знищив 70 бойовиків і 3 одиниці бронетехніки»…

— Підрахунки не мої, а штабу бригади. Точну кількість особисто знищених російських найманців я й сам не назву. Розумієте, найсерйозніші наші бої були швидкоплинними і, я б сказав, з перемінним успіхом щодо ворога. Наприклад, Логвинове ми взяли тільки з третьої спроби, під час якої завдали бойовикам значних втрат та відступили на старі позиції. Силами ротної тактичної групи ми все одно не втримали б це село та й не ставили це за мету. Моє завдання полягало у знищенні ударного кулака, який там формував ворог. Проте, за даними розвідки вищого штабу, моя рота офіційно знищила там 183 бойовики. У цьому бою і я спалив один танк власноруч — мій гранатометник, коли побачив ворожий Т-72, закляк на місці. Я вихопив у нього з рук РПГ-7 з боєкомплектом, швидко зробив два постріли. Першим влучив під башту танка, другим, осколочним, відсік піхоту. Мені ще й поталанило — гармата танка була неактивною, ствол дивився вниз-набік…

— Тобто це був твій найважчий бій?

— Один з кількох, але він найцікавіший у тактичному плані. Спершу ми спробували взяти Логвинове двома ударними групами на бронетехніці — не вийшло. До того ж втратили два танки, один з яких був приданий мені. Його екіпаж, на жаль, не вижив. Ми відійшли, проаналізували ситуацію, і в мене виник задум — атакувати пішим порядком і тільки так! Я взяв у головну групу кількох розвідників, перестроїв роту. Для бойовиків наші дії стали приголомшливою несподіванкою, вони почали панікувати та тікати. А ми вдерлися на їхні позиції «на їхніх плечах».

Згодом бойовики зловили момент, коли придані його роті танки пішли в тактичний тил перезаряджатися, та спробували контратакувати. Але Гринюк знову прийняв нестандартне рішення: на чолі з ним та розвідником із позивним «Гібон» 26 його підлеглих пішли в атаку на ...понад дві сотні ворогів! Тоді майбутній Герой отримав під хребет сніп гранатних осколків. Два з них після низки операцій у шпиталі хірурги вилучити так і не змогли. Ще в нього в різний час були 3 контузії — у Дмитрівці після обстрілу роти з «Градів», під Луганськом від вибухів снаряду з САУ і протитанкової гранати. Осколки останньої посікли йому обидві ноги, однак він залишився у строю, і ці поранення в рахунок не бере.

Капітан Володимир Гринюк — нині заступник командира мотопіхотного батальйону 30-ї окремої механізованої бригади. Народився у День захисника України. Йому 29 років. За першою освітою — вчитель інформатики. Має сина та дочку. Батьки — прості робітники, кадрових військових у родині до нього не було. Відслужив строкову. 2012 року закінчив Академію сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. На Сході України воює з березня 2014-го. Улюблена зброя — великокаліберний кулемет.

ЗА ДАНИМИ РОЗВІДКИ ВИЩОГО ШТАБУ РОТА ГРИНЮКА ЗНИЩИЛА У РАЙОНІ ЛОГВИНОВОГО 183 БОЙОВИКИ

Уже після повернення до строю у селі Рідкодуб рота Володимира провела ще один бій, яким він пишається. Підрозділ отримав завдання — доставити на один з оточених ворогом опорних пунктів сусідньої бригади боєкомплект. Коли рота пробилася на місце, виявилося, що сусідам боєприпасів не бракує, однак вони вкрай деморалізовані. За 9 годин під щільним вогнем противника мотопіхотинці витягли з оточення 106 наших бійців. Втрати роти Гринюка при цьому становили 7 людей пораненими і 2 вбитими. А за дві доби бригадна розвідка доповіла про 176 бойовиків, знищених ротою.

У розмові зі мною капітан часто згадує побратимів. Наприклад, розповідає про молодшого сержанта Ярослава Підкаура: «Був простим гранатометником — зараз обіймає посаду командира взводу. Рішучий, самотужки опанував положення Бойового статуту. Наприклад, на спільних навчаннях з канадцями у вересні 2015 року на Яворівському полігоні заокеанські колеги не вірили, що він не кадровий офіцер, були просто в захваті від нього. У Вуглегірську Підкаура був поранений у руку, але залишився керувати взводом на позиціях роти. На жаль, пізніше в одному з боїв хлопець отримав два важкі поранення».

Безумовними ж авторитетами для себе Гринюк вважає командира батальйону, також Героя України, підполковника Сергія Собка і колишнього командира бригади полковника Віталія Гончарука — з ними він готовий іти в будь-який бій.

Про своє представлення до звання Героя України Володимир дізнався тільки в Києві на реабілітації, за дві години до вручення Золотої Зірки. Там комбат його збентежив ще однією новиною — вручати Зірку буде особисто Президент. Гринюк розхвилювався як ніколи.

— Володю, — питаю вже перед від'їздом, — а як ти сам ставишся до свого звання й нагороди?

— Спокійно. Тільки відповідальності більше…

Віктор ШЕВЧЕНКО

ТРИ ЙОГО ВЛАСНІ АВТОМОБІЛІ СЛУЖАТЬ

Минуло півроку, як успішний підприємець, власник станції технічного обслуговування Михайло Омельченко демобілізувався з 12-го мотопіхотного батальйону «Київ»

14 місяців війни, більше половини з яких він ремонтував та відновлював автомобільну техніку, багато в чому змінили ритм та мотивацію його життя. За словами друзів та знайомих, Михайло й досі подумки перебуває серед побратимів у зоні бойових дій. На робочому столі комп'ютера — безліч фронтових фотографій, а на вішалці в кабінеті — камуфляж.

Своє рішення поповнити в серпні 2014 року лави добровольців на Сході країни Михайло Омельченко пояснює по-військовому лаконічно:

— Окупація Криму, вторгнення російських військ на Донбас. Війна. Загибель українців. Вважаю, що такий перелік трагічних подій не залишить байдужим будь-якого нормального чоловіка.

— Я зрозуміла, що він не всидить біля телевізора, — долучається до розмови дружина Михайла Віра Василівна. — І хоча він був уже непризовного віку, я погодилася з його рішенням піти добровольцем.

З перших днів перебування у складі батальйону «Київ» у зоні проведення АТО Михайло Омельченко намагався потрапити на передову. Наприкінці серпня 2014-го разом із підрозділом майора Назаренка він під шаленим вогнем ворога евакуйовував автомобільну техніку поблизу Луганська.

— Ніхто з технарів, крім Михайла Володимировича, не наважився на такий ризикований і відчайдушний крок, — пригадує командир 12-го мотопіхотного батальйону «Київ» Микола Білосвіт. — Тоді завдяки Омельченку нам вдалося врятувати більшу кількість нашого автопарку.

— Я був на той час начальником штабу батальйону і переконався, що Михайло принесе більше користі, якщо буде займатися справою, якій він присвятив життя, — ремонтом техніки, — зазначив Микола Білосвіт.

Михайлу Володимировичу запропонували тимчасово виконувати обов'язки начальника автослужби батальйону. Так він і залишився «тимчасовим» аж до демобілізації.

Автомобільна техніка батальйону була здебільшого мобілізована з підприємств сільського господарства. Не кожний керівник надсилав до військових частин справні машини. Про нові годі було й казати. Якщо влітку 2014 року вони ще якось пересувалися, то з першими морозами остаточно зупинилися. Отже першим серйозним випробуванням для Михайла Омельченка стало відновлення, без перебільшення, мертвої

Учасник АТО, власник станції технічного обслуговування Михайло Омельченко

Дмитро Годзенко (ліворуч) разом із сином Олексієм на передових позиціях у зоні АТО

«ГОДЗИЛА» НОСИВ 47-КІЛОГРАМОВИЙ ГРАНАТОМЕТ, НАЧЕ НЕМОВЛЯ

Дмитро Годзенко загинув за день до виведення його роти в тил для відновлення та демобілізації

На майдан Незалежності в Києві провести Дмитра Годзенка в останню путь прийшли близько тисячі людей. До війни «Годзила» обіймав посаду головного інженера в одній з національних компаній, мав кілька власних виробничих та комерційних фірм. За рік участі в АТО він став дуже відомим серед фронтовиків та волонтерів, журналістів і киян. Від мирного життя його відділили лічені години, він зовсім трохи не дожив до 50 років.

У 57-й окремій мотопіхотній бригаді «Годзила» був, без перебільшення, неабияким авторитетом і легендою. Через більш ніж двометровий зріст він одразу впадав у око, а кілька хвилин спілкування із харизматичним велетнем надовго закарбувалися в пам'яті. Я знав його особисто, протягом року ми періодично зустрічалися на блокпостах та передових позиціях окремого 17-го мотопіхотного батальйону. Але відверто поговорити вийшло тільки в Зайцевому, за два тижні до його загибелі.

Годзенко поділяв свої дні на війні на три категорії. Нормальний день — це коли ти виконав бойовий наказ, а серед твоїх хлопців нікого не поранило і не контузило. Хороші — якщо на додаток до того ще й світить сонце. «Чорні» від погоди не залежать.

Хороші дні Дмитро міг порахувати на пальцях однієї руки: приїзд старшого сина до нього на позиції, кілька спекотних літніх діб біля лісового озера на перепочинку. Решта триста з гаком — були просто нормальні, бо жоден не минав без обстрілів. А от «чорним» він вважав лише один.

1 липня минулого року він з бойовим побратимом Русланом відпрацьовував кілька стандартних у той період завдань. Українські сапери щойно розмінували стратегічно важливе залізничне депо в Майорську. В районі станції велись активні бої, наші підрозділи постійно потрапляли під потужні обстріли бойовиків. Майже вся її територія належала до так званої «сірої» зони, куди диверсійно-розвідувальні групи бойовиків через мінні поля раніше навідуватися не ризикували. В липні ситуація змінилася, тому обидві сторони виборювали контроль над тактично важливими ділянками оборони.

Нечисленна група добровольців 17-го окремого мотопіхотного батальйону на чолі з молодшим сержантом Дмитром Годзенком вела розвідку боєм. Хлопці просувались по флангах лінії зіткнення, виявляли і знищували викриті цілі з гранатометів та стрілецької зброї.

У гіганта Дмитра з Русланом склалась ефективна бойова двійка. «Годзила» мав 205 сантиметрів зросту та 120 кілограмів ваги, побратим не надто йому поступався. Після чергового етапу розвідки чоловіки виводили на обрані позиції авто зі встановленим на ньому станковим протитанковим гранатометом, робили серію пострілів і швидко поверталися в укриття.

Після обіду автівка вийшла з ладу, проте для цих двох поломка проблемою не стала. Дмитро підхопив на руки 47-кілограмовий СПГ, наче немовля, Руслан — два споряджені постріли, і вони перебігли на сотню метрів уперед. «Годзила» став за заряджаючого, а Руслан точними пострілами вщент розбив кулеметне гніздо противника. Вони вже почали відходити, як біля них вибухнула 120-міліметрова міна. Руслан рефлекторно зреагував на розрив першим: він штовхнув молодшого сержанта на землю і прикрив собою. Дмитро не отримав жодної подряпини, однак у Руслана влучило відразу 13 осколків.

Руслан вижив, але після численних хірургічних втручань залишився інвалідом. Для врятованого ним «Годзили» це було тим болючіше, що він по собі знав про муки при пораненнях та численних контузіях.

У січні цього року Годзенко відповідав за систему оборони ключового блокпоста на Горлівському напрямі. Ця позиція дозволяла контролювати відразу три стратегічно важливі автомобільні дороги, одна з яких виходила за лінію розмежування. Якось уночі до блокпоста з нашого тилу раптово вилетів легковик із включеними фарами. Дмитро в недоброму передчутті хутко кинувся до нього, бо черговий ворожий мінометний обстріл щойно і ненадовго вщух, машина ж являла собою чудову мішень. З людьми могло статися лихо. Вже під час бігу він почув свист кількох мін, кинувся в рівчак біля асфальту. Та було запізно — його тіло проштрикнули 11 осколків.

Молодшого сержанта лікували у трьох шпиталях, проте два осколки так і залишилися біля хребта. «Годзила» відмовився від тривалої реабілітації, повернувся до рідного батальйону.

Наша нічна розмова відбулася саме в тій хатині, де згодом його позбавив життя осколок 120-міліметрової міни. Дмитро трохи ніяково напівлежав на тапчані — того дня його дуже мучив біль, за що він чомусь вибачався. Напередодні нашої зустрічі «Годзила» виводив на передовий рубіж старшого сина Олексія, журналіста одного з українських телеканалів. До «нульових» позицій вони потрапили просто із початком масованого мінометного обстрілу. Все обійшлося, проте Дмитро «трохи настрибався в окопах», про що розповідав із відвертим гумором.

ПІСЛЯ ВИБУХУ МІНИ ДМИТРА ПРОШТРИКНУЛИ 11 ОСКОЛКІВ. ЧЕРЕЗ ТРИ МІСЯЦІ ВІН ЗНОВУ ПОВЕРНУВСЯ ДО БАТАЛЬЙОНУ

— Не страшно було вести сина під кулі та осколки? — поцікавився в нього.

— Кому б не було страшно на моєму місці? — відповів він. — Та Льошка зі мною весь Майдан пройшов. Менший, Іван, також рвався. Але він у той час навчався в Київському військовому ліцеї імені Івана Богуна, за паркан хлопчаків офіцери не випускали. Сини в мене бойові, я їх поважаю і не перешкоджаю їхнім чоловічим рішенням. Олексій мене не зрозумів би, якби я дозволив іншим журналістам працювати в небезпеці, а йому — ні…

Віктор ШЕВЧЕНКО

БІЙЦЯМ НА ПЕРЕДОВІЙ

техніки. А такої було понад 70 відсотків.

— На той період від вищого командування ми отримали як допомогу піввідра свічок запалювання і кілька десятків метрів дроту, — пригадує Михайло Володимирович.

Коли зрозумів, що на централізовану допомогу сподіватися марно, Михайло почав ремонтувати техніку батальйону коштами та силами своєї станції технічного обслуговування. Завмерлі автомобілі, двигуни, окремі агрегати та вузли — все це на евакуаторі столичного «Транспарксервісу» доставляли на СТО Омельченка.

— Скільки коштів витратило його підприємство на ремонт техніки батальйону, я навіть не беруся порахувати, — зізнається підполковник Микола Білосвіт.

Ситуація значно ускладнилася ще й після того, як російсько-терористичні війська з «Градів» обстріляли базовий табір батальйону у Дмитрівці. Вогнем було знищено не лише намети табору та майно, а й значну кількість автомобілів.

Катастрофічно не вистачало запчастин. Евакуатор не простоював: машини одна за одною направлялися з передової на ремонт і відновлення до Києва. Робітники СТО самовіддано працювали...

— Іноді я сам дивувався: привозимо машини, залишаємо, а за день-два хлопці телефонують і повідомляють, що вони на ходу, — розповідає Михайло Володимирович.

У надважкий період у листопаді позаминулого року за один рейс до Києва було відбуксовано три УАЗи. За тиждень мотористи СТО зробили капітальний ремонт трьом двигунам. А наступного місяця відремонтували ще шість двигунів вантажних машин.

Омельченко не лише ремонтував та обслуговував на своїй СТО автомобільну техніку батальйону. Він не шкодував і власних машин.

— Якось він приїхав із зони АТО й каже, що водії не встигають довозити до госпіталя поранених на вантажних машинах, — пригадує Віра Омельченко. — Взяв спочатку «Ніссан Патроль», а потім ще дві власні машини. По-іншому він просто не міг вчинити, бо знав, яку користь вони принесуть там, на передовій.

На сьогодні автомобілі Омельченка відновлюються, ремонтуються, адже дві з них мають кульові пробоїни, пошкодження від осколків. За словами Михайла, після обслуговування вони будуть готові знову «служити» в зоні АТО.

Патріотизм та надзвичайна відповідальність керівника передалися й колективу підприємства. Ремонтники часто-густо залишалися на роботі до пізньої пори, аби зранку відправити машину в розташування батальйону.

— Ми чудово розуміємо, що наша допомога дуже важлива, — розповідає автослюсар Сергій Писарчук. — Буває, що й у вихідні та свята працюємо. Адже на фронті бійцям ще важче.

— Деякі хлопці навіть за власні кошти купляли запчастини та ремкомплекти, — додає директор СТО Василь Черниш.

Слюсарі та мотористи СТО не брали гроші за відремонтовані для 12-го батальйону автомобілі.

— Я завжди позначаю, за ремонт якого автомобіля вони отримують зарплату, — пояснює Віра Омельченко. — Так от, кошти, нараховані за ремонт техніки 12-го батальйону, вони повертали.

До речі, Віра Василівна — одна з небагатьох дружин воїнів батальйону, яка побувала в розташуванні «киян». Для Михайла Володимировича це була неабияка підтримка. Утім він відчуває її від близьких та друзів повсякдень. Тому зі своїми підлеглими й продовжує відновлювати автомобілі рідного 12-го батальйону.

На моє запитання, як довго він це робитиме, Михайло без вагань відповів: «До перемоги».

Олександр ТЕРЕВЕРКО

Розбиті об українську реальність російські «аргументи»

ПОХОВАНА «НОВОРОСІЯ»

Два роки тому розпочалася спланована і підготовлена практична фаза російської гібридної агресії проти нашої країни

14 квітня 2014 року на офіційному сайті Президента України (обов'язки якого на той час виконував нинішній Секретар РНБО Олександр Турчинов) з'явився текст Указу Президента України № 405/2014 про початок антитерористичної операції (АТО) на Сході України. В Указі, зокрема, зазначалося: «…Ввести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України».

А от нинішні російські офіційні «джерела», які мають пряме і безпосереднє відношення до розв'язання цього збройного конфлікту, нерідко ведуть відлік часу з 7 квітня. Чому російські «джерела» наполягають саме на цій даті?

Річ у тім, що саме цього дня 2 роки тому в Харкові та Донецьку за інформаційної та силової підтримки сусідньої держави були проголошені так звані «народні республіки» відверто проросійської орієнтації. Навіть більше — у Харкові, Донецьку та Луганську групи бойовиків, серед яких було чимало громадян Російської Федерації, захопили низку адміністративних будівель, розпочавши в такий спосіб «будівництво» цих «республік». Саме через це нинішній російський режим вважає датою початку «збройного конфлікту на Донбасі» саме 7 квітня. Цей день, з їхнього погляду, знаменує собою «саму суть конфлікту», так би мовити, «повстання народу Донбасу проти неконституційної зміни влади в Україні».

Немає сумніву, що в цьому випадку нинішні кремлівські управлінці, м'яко кажучи, брешуть, як сивий пес. Насправді 7 квітня ніякого повстання, тим паче якогось міфічного «народу Донбасу» не було, а був перехід агресії Росії проти України від прихованої фази до відкритої. Лише люди з «вибірковою пам'яттю», які нині засіли у Кремлі й погрожують світові «ядерним попелом», могли дещо забути з попередніх подій, безпосередньо пов'язаних із подіями на Південному Сході нашої країни. Саме так, адже до цього був Майдан і Революція гідності українського народу із «точковим» втручанням у цей процес сусідньої держави, що у підсумку вилилося в жертовність Небесної сотні. А потім була анексія Криму за допомогою таємничих «ввічливих чоловічків». Лише після цього в Донецьку, Харкові та Луганську з'явилися спочатку автобуси із ростовськими, бєлгородськими та іншими російськими «гостями», після яких не забарилися вже добре озброєні та споряджені бандити терориста «Стрілкова», а також різні «Востоки» та «Оплоти» й інші банди, зібрані з місцевих колаборантів та приїжджих російських «добровольців» за тверду плату, для підтримки яких шляхами Донбасу через кордон перевозили продукцію путінського «воєнторгу» (починаючи з важкого піхотного озброєння й до танків, ЗРК та РСЗО). Апогеєм цієї агресії стало пряме військове втручання в конфлікт сусідньої держави силами її регулярного війська — починаючи з артилерійських та ракетних обстрілів українських підрозділів зі своєї території на початку літа 2014-го й до введення на територію України в серпні 2014 року щонайменше 18–20 батальйонів. Тому всі намагання кремлівського режиму виставити збройний конфлікт на Донбасі як «повстання народу» у відповідь на Революцію гідності можна сміливо відносити до інформаційно-ідеологічного «обґрунтування» самої російської агресії. Тим паче, що до початку «активно відкритої» фази російської агресії нинішній правлячий у Росії режим проводив активну та приховану агресію проти нашої країни невійськовими методами. Наприклад, він здійснював агресивну фінансово-економічну експансію російського капіталу на український ринок, скуповуючи активи українських підприємств, зокрема стратегічного значення. Вів шалену пропаганду в інформаційному й культурному просторах, а саме за допомогою кіно, мистецтва, шоу-бізнесу, сприяв корупції та зрадництву в політичному прошарку країни. Відверто вів підривну діяльність за допомогою своїх спеціальних служб у військах та українських спецслужбах. Тож сьогодні ми можемо бути твердими у переконанні, що 2 роки тому розпочалася спланована і підготовлена практична фаза гібридної агресії проти нашої країни.

Якщо проаналізувати ці 2 роки, то перше, що впадає в очі, — суттєва різниця між тим, що заявляв агресор, чого прагнув насправді й чого спромігся досягнути в реальності.

Пригадаємо, анексія Криму дуже швидко набула обґрунтування в сусідній країні. Так, я маю на увазі так званий проект «Новоросія». З якогось дива офіційні російські особи в ході агресії демонстрували і, попри явну неспроможність досягнути задекларованих цілей, продовжують демонструвати суцільне невігластво — заговорили про «кінець української державності», про 8 східних областей, нібито «подарованих» Україні на певному історичному етапі, про примарний «руський світ» та іншу маячню штибу «фашизм в Україні», аби тільки виправдати свою агресію.

Але Україна вистояла! Українська держава не тільки не розвалилася навіть на піку агресії, коли колони російських регулярних військ, замасковані «під шахтарів та трактористів», масово вторглися на Донбас, штурмували донецький аеропорт та українські опорні пункти під Дебальцевим, а фактично «поховала» весь цей проект під назвою «Новоросія».

Разом із українським військом на Донбасі патріоти в Харкові, Одесі, Дніпропетровську, Запоріжжі, Херсоні зуміли відстояти українське майбутнє цих міст, зупинили ходу «руського світу», як мовиться, «на старті».

По-друге, задекларований нинішнім кремлівським режимом проект «Новоросія» також жодним чином не є кінцевою метою російської агресії. Це лише певний інструмент для дестабілізації та розвалу нашої країни з подальшим її «поглинанням шматками». Безперечно, Путін та його оточення насправді мають на меті повернути всю Україну під свій вплив та контроль (звісно, у такому випадку ні про який європейський вибір або взагалі приєднання до цивілізованого й розвинутого світу нашої країни говорити недоречно). При цьому господар Кремля обрав для агресії «гібридну форму», адже це дозволяє йому маневрувати в ході її здійснення, змінюючи підходи та методи — від військових до економічних або політичних, інформаційних та дипломатичних. Попри таку підступність, на сьогодні дуже дорогою ціною життя та здоров'я багатьох патріотів нашої країни, значними зусиллями української влади на міжнародній арені й у внутрішньополітичному та соціальному житті нашої країни нам — українцям — вдалося зробити цю путінську мету дуже примарною…

НАМАГАННЯ КРЕМЛІВСЬКОГО РЕЖИМУ ВИСТАВИТИ ЗБРОЙНИЙ КОНФЛІКТ НА ДОНБАСІ ЯК «ПОВСТАННЯ НАРОДУ» У ВІДПОВІДЬ НА РЕВОЛЮЦІЮ ГІДНОСТІ МОЖНА СМІЛИВО ВІДНОСИТИ ДО ІНФОРМАЦІЙНО-ІДЕОЛОГІЧНОГО «ОБҐРУНТУВАННЯ» САМОЇ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ

По-третє ж, пам'ятаймо — російська агресія проти України не припинилася. Так, її військова складова поступилися «першим місцем» за інтенсивністю іншим гібридним формам — деструктивно-підривним діям РФ проти України. В хід йде все, що може дестабілізувати політичну, фінансово-економічну та, відповідно, соціальну ситуацію в нашій країні. Військову силу агресора стримує від прямого застосування реакція світового співтовариства на сам факт агресії, що вилилася в міжнародні санкції, які вже призвели до загострення фінансово-економічної ситуації у РФ.

При цьому не слід мати жодних ілюзій. Агресор може будь-якої миті знову перейти від порівняно «мирних» форм та методів агресії до відвертого військового втручання. Тому питання обороноздатності нашої країни і, відповідно, боєздатності українського війська як основи нашої системи національної безпеки залишається і, безсумнівно, буде залишатися питанням становлення України як самостійної держави й нації.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ТРИ ВАРІАНТИ МОЖЛИВОГО РОЗВИТКУ ПОДІЙ В РОСІЇ

Американські політологи спрогнозували скільки ще протягне політика Кремля

Колишній прем'єр-міністр Швеції Карл Більдт прогнозував, що путінський режим протримається від п'яти до десяти років. Деякі російські аналітики прогнозували, що він почне спотикатися вже в середині 2016 року. При цьому цілком зрозуміло, що нинішній очільник Білокам'яної не зможе перебувати при владі нескінченно. Але й чекати його відходу найближчим часом теж не варто.

Щоб зрозуміти причини та наслідки такого «довголіття», знане американське видання The Washington Post вирішило дослідити авторитарні режими. Зокрема політологи Барбара Геддес, Джозеф Райт і Еріка Франц з'ясували, що коли самовладний лідер починає втрачати владу, можливі три шляхи розвитку подій.

Перший із них передбачає варіант, коли до влади приходить нове деспотичне угруповання, що створює інший, але все одно авторитарний режим. При цьому експерти відразу наводять за приклад Ірак та «Арабську весну», коли революційні угруповання скидали самовладних керівників. Утім демократія там не запанувала. Тому радше до влади прийде новий автократичний режим, що найбільш імовірно після силового повалення влади.

Але в Путіна вельми специфічне й однорідне оточення у складі російських силовиків, які прийшли в політику, багато років до цього попрацювавши у спецслужбах або прослуживши в армії. На переконання експертів, вплив та імідж силовиків змінили навіть політичну культуру Кремля. Влада силовиків виходить за межі тієї чи іншої спецслужби, і вони впливають на російську зовнішню політику і бюджет.

На думку фахівців, сьогодні жодна добре організована альтернатива силовикам не готова прийти до влади в Кремлі.

Навіть більше — силова зміна влади дестабілізує Північний Кавказ, оскільки в цьому випадку під загрозою опиниться баланс влади між Москвою і місцевими владними структурами, особливо в Чечні. Її лідер Рамзан Кадиров постійно клянеться у вірності особисто Путіну. Якщо він не визнає нового режиму, посилиться ймовірність виникнення нового сепаратистського руху.

За другим варіантом путінський режим залишиться при владі, але з новим обличчям. Американські фахівці стверджують, що це може статися лише в тому разі, якщо Путін вирішить піти або якщо, попри демонстрацію сили й енергії, в нього виникнуть проблеми із здоров'ям. При цьому буде необхідне потужне зростання економіки Росії задля відволікання уваги виборців від проблем з демократією і правами людини.

Вочевидь зрозуміло, що зростання економіки Росії малоймовірне через економічні санкції Заходу й падіння цін на нафту. Навіть більше — експерти зазначають, що економічні негаразди настільки сильні, що в Росії скоро можуть початися нові заворушення.

Щоб реалізувався другий варіант, знадобляться гідні кандидати в оточенні Путіна. Труднощі полягатимуть у пошуку кандидата, який продовжувати-ме політику Путіна, і проти якого не виступлять решта. А це складно, оскільки Путін на сьогодні має образ незмінного керівника. Політологи припускають, якщо все буде гладко й тихо, то на виборах президента 2018 року Путін напевно стане кандидатом № 1. Опитування громадської думки сьогодні показує, що він приблизно на 80 пунктів випереджає найближчого з можливих кандидатів у президенти.

Глава путінської адміністрації Сергій Іванов виключив можливість висунення своєї кандидатури, сказавши: «Коней на переправі не міняють». А амбітного Кадирова не підтримає ні населення, ні політична еліта.

Якщо Путін вирішить взагалі не балотуватися, він може вибрати своїм наступником міністра оборони Сергія Шойгу, якому вдається залишатися в уряді з початку 1990-х років. У переліку російських політиків, які користуються найбільшою довірою населення, він другий. Шойгу може зробити ставку на те, як він працював міністром з надзвичайних ситуацій, адже він зажив підтримку населення саме тоді, коли діяв активно і подавав особистий приклад.

При цьому фахівці стверджують, що при такому режимі персональної влади, як російський, зміна керівників менш імовірна, оскільки там одна людина зазвичай ухвалює всі важливі внутрішні й зовнішні політичні рішення.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Політолог, голова правління Центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимир Фесенко:

«На мій погляд, ставлення західних лідерів до Путина буде все більш суперечливим, він буде викликати огиду й несприйняття. Він чужий для Заходу, після Криму і війни на Донбасі він перестав бути цивілізованим політиком. Інформація про можливу причетність до смерті Литвиненка і про те, що він, імовірно, має великі активи, буде посилювати негатив. Але це не означає, що з Путіним не будуть мати справу. Політика — дуже цинічна сфера. Свого часу і з Гітлером контактували, поки не почалася війна. І Путіну подаватимуть руку, але з огидою, і потім ретельно її митимуть».

ЕКОНОМІЧНІ НЕГАРАЗДИ НАСТІЛЬКИ СИЛЬНІ, ЩО В РОСІЇ СКОРО МОЖУТЬ ПОЧАТИСЯ НОВІ ЗАВОРУШЕННЯ

Утім можливо, що новий керівник усе ж з'явиться. Зрештою, Путін і сам прийшов до влади практично нізвідки.

Третій варіант дослідження передбачає прихід на зміну Путіну і правлячої партії «Єдина Росія» демократично обраних лідерів.

Коли б це не сталося, такий результат може виявитися найбезпечнішим для Путіна. Фахівці стверджують, що новий демократичний режим містить меншу небезпеку для керівника, який вже йде, ніж новий авторитарний режим. Нові демократичні лідери зазвичай не відправляють у вигнання, не кидають за ґрати і не вбивають своїх попередників. Демократична зміна влади дає лідерові, який іде, можливість мирно залишити посаду, що цілком влаштує світову спільноту. Але такий випадок експерти вважають малоймовірним і при цьому стверджують, що, звичайно, в Росії є демократичні інститути, що можуть забезпечити перехід влади від Путіна до іншого лідера. Але всі вони перебувають під жорстким контролем Кремля.

Ситуація ускладнюється й тим, що опозиційні партії не прагнуть об'єднувати свої сили.

Навіть більше — дані дослідження політологів свідчать, що режими персональної влади найменш схильні до демократизації, особливо в разі іноземного втручання, перевороту або повстання.

Вадим КОВАЛЬОВ

НАТО ПОСИЛЮЄТЬСЯ У СХІДНІЙ ЄВРОПІ ЧЕРЕЗ РОСІЮ

Північноатлантичний альянс був змушений відреагувати на створення Росією умов для обмеження доступу в Чорному морі після анексії українського Криму посиленням своєї присутності у Східній Європі.

Про це зазначив, виступаючи у Вашингтоні, Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, повідомляє «Укрінформ».

«Чорне море — це дуже важливо. Ми бачимо, що Росія розширює там можливості A2/AD (системи озброєння для перепинення доступу/блокування зони. — Ред.), і вони останнім часом розгортають ці системи у Криму», — зазначив Столтенберг.

Він зауважив, що така ж схема застосовувалася росіянами в Балтійському та Баренцевому морях, тепер вона використовується в регіоні Чорного моря.

«Це одна з причин того, чому ми збільшили нашу присутність у східній частині Альянсу», — сказав посадовець.

Він ще раз наголосив, що союзники мають бути здатні протистояти розгортанню російською стороною можливостей A2/AD в Чорноморському регіоні, передусім через наявність там країн-членів Альянсу.

Також у НАТО заявили про масштабне посилення свого захисту.

«Ми дислокуємо більше військових у східних країнах-членах Альянсу, підвищуємо рівень готовності військових, якщо виникне необхідність діяти. Також ми вводимо мережу малих штабів у східній частині НАТО так, щоб вони могли виступити ланкою між центром і регіонами», — зазначив Генсек Альянсу.

УКРАЇНА ТА ІНДІЯ ПІДПИСАЛИ МЕМОРАНДУМ НА ВИГОТОВЛЕННЯ 500 ТРАНСПОРТНИХ ЛІТАКІВ

На Міжнародній оборонній виставці DEFEXPO India 2016 Україна здобула повітряну перемогу на тлі замороження кількох російсько-індійських проектів

На виставці DEFEXPO India 2016 було представлено майже 40 видів продукції, розробленої і виготовленої підприємствами ДК «Укроборонпром»

Відвідувачам продемонстрували макетні зразки української бронетехніки різних модифікацій

З Міжнародної оборонної виставки DEFEXPO India 2016, яка нещодавно проводилася в індійському Гоа, представники вітчизняної «оборонки» повернулися з солідним портфелем замовлень. Міністерство оборони Індії та кілька індійських компаній підписали з Україною 15 меморандумів, серед яких є домовленості щодо виробництва 500 транспортних літаків та поставки газотурбінних установок для індійських військових суден.

Державне підприємство «СпецТехноЕкспорт» представило на виставці майже 40 видів продукції, розробленої і виготовленої підприємствами ДК «Укроборонпром», зокрема — Київським, Житомирським та Львівським бронетанковими заводами, КБ «Луч», ДП «Антонов», ДАХК «Артем», КБ «Артилерійське озброєння», ДП «Зоря-Машпроект». Відвідувачам продемострували українські БТР-3, «Дозор-Б», Ан-132, Ан-148, Ан-178, моделі новітніх зразків військової продукції, які невдовзі надійдуть у серійне виробництво.

Одним з основних результатів участі української делегації у виставці є досягнення домовленостей між індійською компанією Reliance Defence Ltd і українським ДП «Антонов» щодо спільного створення та виробництва багатофункціонального транспортного літака для потреб військових, а також комерційного використання в Індії. За інформацією індійської сторони, йдеться про виробництво 500 машин загальною вартістю 350 млрд індійських рупій (5,3 млрд доларів) протягом 15 років, повідомляє Кореспондент.net.

«Reliance Defence Ltd разом із державним підприємством «Антонов» будуть спільно працювати над виконанням технічних вимог проекту, зокрема над створенням базової конфігурації пасажирського літака на 50–80 місць та різних його варіацій, також і для транспортних та інших військових цілей», — повідомила з цього приводу індійська компанія.

Партнерство передбачає розробку військового літака середньої вантажопідйомності для виконання оперативно-тактичних і стратегічних завдань із двома економічними турбовентиляторними реактивними двигунами. Літак має бути здатним злітати з коротких злітно-посадкових смуг і віддалених необладнаних аеродромів, також і з ґрунтовою поверхнею. Загалом Індії потрібні понад 200 середніх турбовентиляторних літаків для всіх перевезень Військово-повітряних сил. Нині ВПС Індії вже експлуатують понад 100 транспортних літаків Ан-32, частина яких пройшла в Україні модернізацію із продовженням ресурсу експлуатації, а частина тепер модернізується в Індії під керівництвом наших фахівців.

Раніше був заморожений спільний російсько-індійський проект військово-транспортного літака Multi-role Transport Aircraft (MTA). Причинами його призупинення індійська сторона називала вимогу щодо значного збільшення вартості розробки транспортника з боку Росії і невдоволення ВПС Індії низькими технічними характеристиками літака. До речі, угода між РФ та Індією про розробку і будівництво MTA була підписана 2007 року. Виробництво планувалося розгорнути і в Росії, і в Індії. Обидві сторони повинні були інвестувати в СП по $300 млн. Для ВПС РФ передбачали виготовити 100 машин, для Індії — 45, а решту — реалізувати у треті країни.

ЗАГАЛЬНА ВАРТІСТЬ ПРОЕКТУ — 5,3 МЛРД ДОЛАРІВ, ВІН МАЄ БУТИ РЕАЛІЗОВАНИЙ ПРОТЯГОМ 15 РОКІВ

Авіаційні експерти вважають, що підписана українсько-індійська угода цілком може стати заміною замороженому раніше російсько-індійському проекту Multi-role Transport Aircraft. Деякі фахівці зазначають, що в «Антонова» є ціле сімейство літаків у різних сегментах — Ан-148, Ан-158 і Ан-178. Це практично готова лінійка літаків, яка укладається в діапазон, про який йдеться в угоді. Цю лінійку літаків на вимогу індійської сторони можна доопрацювати щодо застосовуваних агрегатів і бортового радіоелектронного обладнання.

Крім того, в Індії та України є хоч і не ідеальний, але досвід співпраці з ремонту і модернізації транспортних літаків Ан-32, хоча зараз не йдеться про їхню заміну. «Формально підписання цієї угоди не варто трактувати як позицію уряду Індії щодо MTA. З другого боку, проект MTA мало не з моменту укладання характеризувався неабиякою млявістю, і доцільність його реалізації викликала сумніви», — наголосив виконавчий директор агентства «Авіапорт» Олег Пантелеєв.

У випадку з Україною, на його думку, Індія може отримати більш поступливого партнера, який на відміну від Росії не буде виторговувати преференції за складом бортового обладнання та ступеня участі своїх виробників у проекті. А російські експерти схиляються до думки, що, попри стан промисловості і розрив зв'язків із Росією, Україна має потенціал і компетенцію у виробництві транспортної авіації і може стати партнером Індії.

Україна та Індія також планують реалізовувати спільні проекти у сфері модернізації Військово-морського флоту Індії, бронетехніки, виробництва та поставок систем ППО, спільних розробок ракет класу «повітря-повітря». Водночас стало відомо про плани тісної співпраці українських КБ та індійської урядової дослідної організації DRDO на ниві розробки систем електронного озброєння і, можливо, нового типу РСЗВ з дальністю ураження до 100 км.

Проте все ж таки не варто забувати, що поки що підписані тільки меморандуми, а до початку роботи і реального виробництва мине ще чимало часу.

Підготував Сергій ВОРОНКОВ

Життєвий приклад мужнього австралійця допомагає бійцям АТО не втрачати надію

НІК ВУЙЧИЧ — УКРАЇНСЬКИМ ПОРАНЕНИМ БІЙЦЯМ:

«НІКОЛИ НЕ ЗДАВАЙТЕСЯ!»

Тридцятитирічний Нік Вуйчич від народження не має рук та ніг, лише два недорозвинені пальці нижньої кінцівки. При цьому чоловік живе повноцінним життям і своїм прикладом надихає мільйони людей у всьому світі ніколи не здаватися та цінувати кожен день свого життя

До поранених українських бійців, які лікуються та проходять курс реабілітації в Національному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ» завітав усесвітньо відомий життєлюб австралієць Нік Вуйчич.

Звертаючись до наших бійців, які при захисті Батьківщини втратили частину свого тіла, Нік сказав: «Я не той, хто може зрозуміти ваш біль. Я нічого не втрачав, а вже народився таким, мені невідомо, як бути іншим. Але я — звичайна людина і знаю, що не важливо, яким ти є за формою, важливо — що ти робиш».

Вуйчич — автор мотиваційних книг «Життя без кордонів», «Нестримний», «Будь сильним», «Кохання без кордонів», він очолює благодійну організацію «Життя без кінцівок», зустрічався з 15 президентами різних держав, виступав у 55 країнах, зібравши майже дев'ятимільйонну аудиторію слухачів. Нік самостійно друкує на комп'ютері, плаває, грає у футбол, голиться та розчісується, робить багато інших речей. У нього є повноцінна сім'я: красуня-дружина та двоє здорових синів. Молодшому нещодавно виповнилося вісім місяців, старшому — три роки.

Нік Вуйчич каже: «Раніше я думав, що не зможу обійняти свою дружину. Але мені не потрібні руки, аби утримувати її. Я тримаю її своїм серцем. І якщо я не можу пригорнути своїх дітей, вони обіймають мене».

Для наших поранених хлопців зустріч із Ніком стала справжньою обнадійливою подією. Було видно, як світлішали їхні погляди, слова цієї сильної духом людини по-справжньому надихали їх ніколи не втрачати оптимізму та жаги до життя.

— Мої батьки завжди казали мені: ти ніколи не знаєш, на що здатен. І є лише один спосіб дізнатися — спробувати це зробити, не впадати у відчай і ніколи не здаватися, — розповідає Нік. — І ось сьогодні я перед вами. І для мене це справді честь, бути серед людей, які віддали частину самого себе заради своєї Батьківщини. Ви — мужні люди, і я пишаюся цим знайомством.

НІК ВУЙЧИЧ ВИСТУПАВ У 55 КРАЇНАХ, ЗІБРАВШИ МАЙЖЕ ДЕВ'ЯТИМІЛЬЙОННУ АУДИТОРІЮ СЛУХАЧІВ

Олександ Поліщук — один із тих поранених українських бійців, до кого звертався Нік. Після важкого поранення хлопець і досі прикутий до інвалідного візка, однак слова, почуті від австралійця його по-справжньому вразили: «Нік є взірцем для мене, і, дивлячись на нього, я розумію, що маю відновити своє тіло, хочу досягти успіхів і згодом продовжити службу».

Зустріч із Ніком Вуйчичем для українських бійців стала можливою завдяки волонтерці, київському підприємцю Ользі Редзюк. Кілька років тому вона сама тривалий час перебувала у вкрай важкому стані після ДТП і одужувати та не втрачати надію їй допоміг життєвий приклад мужнього чоловіка з далекої Австралії.

— Коли ми запрошували Ніка до Києва, ми відразу домовилися про цю зустріч тут, у військовому шпиталі. Я чудово розумію, наскільки важливою для наших поранених хлопців вона може стати, тому дуже щаслива, що нам вдалося організувати це спілкування, — говорить вона

Наприкінці зустрічі Нік Вуйчич подякував пораненим, персоналу госпіталю та волонтерам за теплий прийом та іще раз усіх закликав: «Ніколи не здавайтеся!».

Іван СТУПАК

ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

Сергій М., мобілізований:

— Поясніть, будь-ласка, якщо я укладу короткостроковий контракт на проходження військової служби, чи можуть його продовжити по закінченні шестимісячного строку без моєї згоди, обумовлюючи дією особливого періоду в країні?

— Ваші побоювання безпідставні. Пряма норма Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» гарантує звільнення в запас військовослужбовців, які підписали шестимісячний контракт, навіть на час особливого періоду в країні.

Тетяна С., дружина військовослужбовця:

— Як відомо, існують обмеження у пільгах членів сімей військовослужбовців, які обґрунтовуються додатковою умовою, — сукупним доходом сім'ї. Скажіть, які виплати включають до його розрахунку?

— До сукупного доходу включаються нараховані пенсія, заробітна плата, стипендія, соціальна допомога, доходи від підприємницької діяльності. Не включають до розрахунку допомогу при народженні/усиновленні дитини, виплата якої здійснюється одноразово, допомогу на поховання, одноразову допомогу, яка надається відповідно до законодавства або за рішенням органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, підприємств, організацій незалежно від форми власності.

Звертаємо вашу увагу на те, що в сукупний дохід не враховуються грошове забезпечення, інші виплати і види матеріальної допомоги військовослужбовцям, отримані ними під час безпосередньої участі в АТО.

Руслан М., мобілізований військовослужбовець:

— Я зараз знаходжуся на передовій АТО. Як мені оформити кредитні канікули в банку? Фінустанова заморожує чи скасовує нарахування відсотків воїнам? Коли я повернуся додому, чи не доведеться мені сплачувати їх заднім числом?

— Банк не нараховує воїнам відсотків за користування кредитами та на всі види штрафів з дати мобілізації. Кредитними канікулами можуть скористатися всі позичальники, які мають статус військовослужбовця.

Банк призупиняє нарахування відсотків і штрафів для військовослужбовців автоматично. Банк оперативно отримує інформацію від військових і МВС про контрактників і мобілізованих громадян. Якщо з якихось причин ваші дані не потрапили в ці списки, ви або ваші родичі, знайомі можуть занести в будь-яке відділення банку документ, що підтверджує факт військової служби (копію військового квитка з датою мобілізації, довідку з військової частини, лист командира військової частини).

Якщо не вдається під час проходження військової служби надати банку необхідні документи, ви зможете скористатися правом на кредитні канікули після закінчення служби (демобілізації).

Загиблим воїнам банк повністю списує кредитну заборгованість.

Микола С., учасник АТО:

— За яких умов проводять безкоштовний ремонт у житловому помешканні учасника АТО? Які документи потрібно пред'явити для отримання цієї пільги? З яких джерел здійснюється фінансування?

— Будинок/квартира має бути у приватній власності особи, яка має право на пільгу. На сьогодні площа, на якій може проводитися безкоштовний ремонт, становить 21 кв. м. До того ж особа має бути зареєстрованою та постійно проживати в будинку/квартирі, які підлягають ремонту. Якщо в будинку/квартирі зареєстровані та проживають кілька осіб, які мають право на пільгу, кожна з таких осіб має право на проведення ремонту на площі до 21 кв. м.

Безкоштовний ремонт може проводитися 1 раз на 10 років. Якщо ви проживаєте у будинку/квартирі менше 10 років, то для підтвердження факту невикористання такої пільги протягом останніх 10 років необхідно подати довідку з попереднього місця проживання.

Документи, які потрібні для оформлення пільги, — посвідчення УБД/інваліда війни (копія); паспорт (копія); ідентифікаційний номер (копія); довідка про склад сім'ї з ЖЕО та заява.

Подати заяву та документи потрібно до органу виконавчої влади або до міської/районної/сільської ради. Протягом місяця з дня подання документів орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування утворює комісію у складі спеціалістів ЖЕО, ремонтно-будівельних організацій, представників органу, що фінансує виконання ремонтних робіт, органу технічної інвентаризації та інших. Комісія проводить обстеження будинку/квартири у присутності заявника. Після обстеження комісія складає перелік, визначає види і обсяги робіт. Складається дефектний акт та кошторисний розрахунок ремонтних робіт. Визначається загальна вартість ремонту. Орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування за поданням комісії приймає рішення щодо обсягу робіт та виділення коштів. Рішення зміні не підлягає.

Фінансування витрат, пов'язаних із проведенням безоплатного капітального ремонту і складенням проектно-кошторисної документації, здійснюється за рахунок відповідної субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам у межах затверджених бюджетних призначень на відповідний рік.

Підготувала Тетяна МОРОЗ

ГАСЛО «СЛАВА УКРАЇНІ!» ВИНИКЛО В АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Верховна Рада, уряд ухвалили заходи щодо відзначення внеску січових стрільців у становлення української державності на початку ХХ століття

Українські січові стрільці обороняють гору Маківка

Армія УНР на свій час була сучасним і добре озброєним військом з високим моральним духом особового складу. У різні періоди її чисельність становила від 15 до 100 тисяч вояків. Так, станом на весну 1918 року в неї входило понад десять з'єднань і корпусів. Під час Першого зимового походу в лавах армії УНР було 35 тисяч козаків і старшин, 177 гармат, 9 бронепоїздів, 26 літаків.

Україна готується до 25-річчя своєї незалежності. Проводяться заходи, які дозволяють із сьогодення вкотре оглянути і достойно оцінити здобутки наших героїчних попередників, які присвятили життя боротьбі за свободу і незалежність Української держави. Наблизити на відстань серця кожного українця славетні імена героїв минулих років, увічнити їхню пам'ять — така мета нещодавно ухваленої Постанови Верховної Ради України «Про відзначення пам'ятних дат і ювілеїв у 2016 році». У переліку тих з них, що відзначатимуться на державному рівні, є й назви боїв, в яких прославилися Українські січові стрільці. Зокрема, цьогоріч виповнюється 100 років з часу боїв за гору Лисоня за участю легіону Українських січових стрільців. У цій постанові парламенту йдеться також про вшанування героїчних командирів і бійців армії УНР.

В історію Першої світової війни «Брусиловський прорив» увійшов як стратегічна операція Південно-Західного фронту російських військ проти армій Австро-Угорщини та Німеччини. Свою назву отримав від прізвища генерала Олексія Брусилова, який командував цим фронтом. І хоча йому вдалося заволодіти Буковиною і Галичиною, сам керівник прориву так охарактеризував дії російських військ: «Ця операція нічого не дала і не могла дати і не виправдала покладених на неї сподівань».

Таке зізнання відповідало дійсності. Втративши, за російськими даними, 400 тисяч, а за німецькими — майже 800 тисяч особового складу, війська фронту восени 1916 року призупинили наступ, відчувши потужний опір, зокрема й бійців легіону Українських січових стрільців, які входили до складу австро-угорських військ і прославилися у запеклих боях за гору Лисоня.

Коли на початку серпня російські війська розпочали наступ у сторону Бережан, сюди був переведений 1-й полк Українських січових стрільців під командуванням Антіна Вариводи. Він отримав наказ захистити місто і зупинити наступ ворога. Головним плацдармом обрали гору Лисоня, що була на відстані чотирьох кілометрів від Бережан. Кілька разів російські війська намагалися захопити плацдарм у районі Лисоні. Упродовж двох днів артилерія Брусилова вела ураганний обстріл позицій, а у другій половині дня 30 вересня ворогу вдалося розгромити угорський полк і оточити легіон Січових стрільців. Склалася драматична ситуація. Але ціною великих втрат загонам стрільців вдалося прорвати кільце оточення і вийти до Бережан. З усього складу полку в живих залишилися лише 17 старшин і 150 бійців. Але вони виконали завдання і зупинили наступ російських військ на Бережани, завдали їм важких втрат.

Окрім того, Кабінет Міністрів України своїм розпорядженням затвердив план заходів із відзначення діяльності Українських січових стрільців та 100-річчя їхньої перемоги на горі Маківка. Нагадаємо, що для російських військ ця висота мала стратегічне значення. Січові стрільці героїчно обороняли її з 18 квітня по 2 травня 1915 року і потужними багнетними ударами здобули перемогу. З метою вшанування пам'яті цих українських героїв урядовою постановою, зокрема, передбачене проведення у навчальних закладах, військових частинах лекцій, бесід, круглих столів, присвячених діяльності Січових стрільців. На честь 100-річчя перемоги на горі Маківка випустять поштові конверти з оригінальною маркою.

З Першою світовою війною пов'язане створення армії Української Народної Республіки. Річ у тім, що 1917 року на території України перебувало 25 корпусів російських військ. Лише у підрозділах Південно-Західного фронту було 2,3 мільйона особового складу, кожен другий військовий був українцем. Після Лютневої революції серед них набула популярності ідея створення власної армії для захисту незалежності України. Центром таких настроїв став Київ. Вже навесні 1917 року тут була створена Тимчасова українська військова рада, яка розгорнула роботу зі створення національних збройних сил. Одним із перших сформували козацький полк імені гетьмана Б. Хмельницького чисельністю 3200 бійців. Командиром призначили сотника Д. Путника-Гребенюка.

У період до квітня 1918 року відбувалося створення збройного формування армії УНР на основі демобілізованих українців, українізованих частин австро-угорської армії, Січових стрільців, добровольців-гайдамаків і вільного козацтва.

Нині, мабуть, не всі знають про походження гасла «Слава Україні!» А виникло воно саме в армії УНР. Гордий заклик надихав її бійців на подвиги, коли з боєм звільняли від військ більшовиків Київ, Харків, Полтаву. До кінця квітня 1918 року вся територія України була очищена від військ окупантів. Трагічним видався для українських вояків Зимовий похід 1919–1920 років, коли під натиском чисельного ворога з боями відходили на Волинь. У листопаді 1920 року поріділі у боях частини Української армії перетнули річку Збруч і були інтерновані польською владою. Саме тоді офіційно армія УНР перестала існувати як українська військова організація. Понад 17 тисяч її вояків набули статусу політичних емігрантів. А насправді її керівництво зберегло органи управління, ті структури, які дозволяли за потреби відновити армію.

У РІЗНІ РОКИ ЧИСЕЛЬНІСТЬ АРМІЇ УНР СТАНОВИЛА ВІД 15 ДО 100 ТИСЯЧ

Перебуваючи за ґратами, українці не полишали спроб відновити національні збройні сили. Зокрема, у січні 1921 року був створений партизансько-повстанський штаб на чолі з генералом Юрком Тютюнником. З добровольців були створені бойові групи. Понад 1500 бійців перебазувалися у Волинські ліси, звідки розпочали новий похід для звільнення рідної землі. І хоча він завершився невдало, колишні бійці армії УНР вписали нову героїчну сторінку національно-визвольних змагань, заклали підвалини для створення майбутньої Української повстанської армії.

Володимир ЧИКАЛІН

СІЧОВИЙ РУХ ЗАПОЧАТКУВАЛА МОЛОДЬ З ТОВАРИСТВ «СІЧ» І «ПЛАСТ»

1900 року з Карпатських гір, з берегів Прута і Черемоша пролунала і потім поширилася всією Україною бадьора пісня, в якій були такі рядки: «Гей, там на горі Січ іде!» Вона стала гімном товариства «Січ», заснованого в селі Завалля коло Снятина влітку того ж року з ініціативи Кирила Трильовського. Фактично цією організацією був започаткований січовий рух. Його фундатор пізніше створив при Українському січовому союзі стрілецьку секцію як керуючий орган передвоєнного визвольного руху. З початком Першої світової війни Кирило Трильовський очолив Українську бойову управу.

Із членів студентської та шкільної молоді було створено таємний військовий гурток «Пласт». Він був заснований вперше в середовищі учнів львівських таємних шкіл і самостійних студентських гуртків. Його члени виношували ідею створення військових організацій для боротьби за незалежність України. Створив «Пласт» 1911 року студент філософського факультету Львівського університету Іван Чмола. З часом він став осавулом товариства Українських січових стрільців у Львові, до складу якого входили старшини цієї організації Р. Сушко, О. Кучерішка, П. Франко тощо.

Паралельно з цією молодіжною організацією було засноване і розвивалося гімнастичне товариство «Сокіл». В їхньому гімні також чітко була сформульована мета патріотичної української молоді: «Боротися будемо, соколи, вся ми за нашу святу Україну!» До цього варто додати, що перед Першою світовою війною було вже дві тисячі січових і соколівських товариств. Багато представників цих організацій поповнили лави Українських січових стрільців.

Київське квартирно-експлуатаційне управління про підсумки конкурсів з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбувся 1 квітня 2016 року об 11 год., переможцем визнано ФОП Рябченко О.М. на виконання робіт з оцінювання об'єкта:

— нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 76 військового містечка № 54 площею 22,5 кв.м за адресою: м. Київ, вул. Госпітальна, 18, яке перебуває на балансі Київського квартирно-експлуатаційного управління.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, що відбувся 1 квітня 2016 року об 12 год., переможцем визнано ТОВ «Український фінансово-інвестиційний союз» на виконання робіт з оцінки об'єкта:

— нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 18 військового містечка № 115 площею 413,00 кв.м за адресою: м. Київ, пров. Артилерійський, 1А, яке перебуває на балансі Київського квартирно-експлуатаційного управління.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати:

— для продовження договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м. Львова (далі — КЕВ м. Львова)

№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1	Нежитлові приміщення №2-9 у будівлі інв. №2, в/м №105, під розміщення оздоровчого центру для дітей	60,8	м.Львів, пл. Соборна,5	30.04.2016
2	Нежитлові приміщення у будівлях інв. № 57,116,124,141,152, в/м №160, під розміщення складу та офісу	304,0	смт Брюховичі, вул. Незалежності України	30.04.2016

— для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі КЕВ м. Львова

№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1	Нежитлові приміщення сховища для техніки інв. №177, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	340,5	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016
2	Нежитлові приміщення очисної споруди інв. №336, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	611,7	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016
3	Нежитлові приміщення сховища для техніки інв. №424, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	1717,3	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016
4	Нежитлові приміщення КПП інв. №425, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	106,4	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016
5	Нежитлові приміщення КТП інв. №202, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	59,7	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016
6	Нежитлові приміщення КТП інв. №205, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	398,3	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016
7	Нежитлові приміщення складу інв. №5, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	377,4	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016
8	Частина нежитлових приміщень сховища для техніки інв. №332, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	18,4	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016
9	Частина нежитлових приміщень сховища для техніки інв. №334, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	190,0	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016
10	Технічний майданчик, в/м №58, під розміщення автотранспортного підприємства	6301,0	м. Львів, вул. Авіаційна,1	30.04.2016

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс:КЕВ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Основні умови конкурсу:

у конкурсі приймають участь суб'єкти оціннної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціннної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з позначкою «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено об 10:00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Телефон для довідок: (0322) 55–74-80.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з відміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсних відборів суб'єктів оціннної діяльності у випадках відчуження рухомого військового майна та відчуження об'єктів нерухомого військового майна, яке може бути відчужено окремо від земельних ділянок що відбулися 5 квітня 2016 року об 10:00 та об 10:30 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223 (інформація про проведення конкурсних відборів суб'єктів оціннної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 14 березня 2016 року, 15 березня 2016 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» номер 10(5439) від 17 березня 2016 року.

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв визначених наказом, рішенням комісії оголошено переможцями наступних суб'єктів оціннної діяльності:

(за результатами проведеного конкурсного відбору, який відбувся об 10:00) за лотом 1 переможець — Фізична особа-підприємець «Суб'єкт оціннної діяльності «МЕДИНЦЕВ М.М.»;

(за результатами проведеного конкурсного відбору, який відбувся об 10:30) за лотом 1 переможець — Фізична особа — підприємець КРИЛОШАНСЬКИЙ Ю.Є.;

за лотом 2 переможець — Фізична особа — підприємець КРИЛОШАНСЬКИЙ Ю.Є.

***

Квартирно- експлуатаційна частина (місто Київ) про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 7.04.2016 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 6.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення:

ФОП Гундарева А.О. — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оціннної діяльності, який буде залучений до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕЧ (м. Київ), а саме:

— нежитлове приміщення площею 1,0 кв. м у будівлі № 65 (казарма) військового містечка № 204 по вул. Електриків, 33, м. Київ.

***

Департамент соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення посади начальника Науково-дослідного центру гуманітарних проблем Збройних Сил України.

1. Начальник центру, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1700–1800 грн.

Кваліфікаційні вимоги: рівень військової освіти — оперативно-тактичний; наявність наукового ступеня, вченого звання, стаж наукової (науково-педагогічної) діяльності за напрямами функціонування центру не менше десяти років та досвід керівництва науково-дослідними підрозділами науково-дослідних установ не менше п'яти років.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи:

— рапорт;
— автобіографія;
— копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання;
— список наукових праць, винаходів;
— службова характеристика;
— медична книжка;
— довідка про проходження військової служби.

Термін подання документів до конкурсної комісії до 22.04.2016 року за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України, голові конкурсної комісії.

За довідками звертатися за телефонами: (044) 271–12-12, (044) 271–12-15.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — частина технічного майданчика військового містечка № 63 площею 98,50 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Курська, 7.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 31.03.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціннної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не має перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11:00 29 квітня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; **надавати особисто за адресою:** м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. **Телефон для довідок:** (067) 405–01-40 або (044) 242–81-99.

***

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Заступник начальника кафедри управління військами з навчальної роботи інституту державного військового управління, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1668–1790 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-стратегічний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій; або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника); або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

2. Професор кафедри авіації інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій; або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь; або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

3. Старший викладач кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

4. Старший викладач кафедри високомобільних десантних військ і сил спеціальних операцій командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

5. Старший викладач кафедри підготовки миротворчого персоналу навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій; або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше двох років; або стаж наукової, науково-педагогічної діяльності не менше двох років та досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня.

6. Начальник науково-дослідного відділу (проблем організаційного супроводження проектів інформатизації та супроводження комплексних систем захисту інформації) — заступник начальника науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1591–1688 грн.

7. Начальник науково-дослідного відділу проблем розвитку військової освіти — заступник начальника науково-дослідного управління проблем розвитку військової освіти та науки центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1591–1688 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти; вчене звання, науковий (освітньо-науковий) ступінь за профілем діяльності, стаж військової служби на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників не менше п'яти років та досвід керівництва науковими підрозділами НДУ (ВВНЗ, ВНП ВНЗ) не менше трьох років.

8. Начальник науково-дослідного відділу (воєнно-економічних проблем) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1490–1590 грн.

9. Начальник науково-дослідної лабораторії (воєнно-економічних проблем) кафедри економіки та фінансового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

10. Начальник науково-дослідної лабораторії (перспектив розвитку електронних засобів навчання) інституту інформаційних технологій, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1440–1540 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; оперативно-тактичний рівень військової освіти; науковий (освітньо-науковий) ступінь за профілем діяльності; досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

11. Провідний науковий співробітник наукового відділу організації досліджень науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

12. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління інфраструктурою військових об'єктів та забезпечення військовослужбовців житлом) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1400–1500 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; оперативно-тактичний рівень військової освіти; науковий (освітньо-науковий) ступінь за профілем діяльності та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

13. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем стратегічного планування розвитку Збройних Сил України) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

14. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем оцінки та прогнозів загроз у воєнній сфері) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

15. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем інформаційної безпеки та суспільної актуалізації воєнної політики) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

16. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (проблем оборонного планування) науково-дослідного управління (проблем воєнної політики та воєнної стратегії) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше п'яти років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання за профілем діяльності — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

17. Науковий співробітник науково-випробувальної лабораторії зброї та спеціальних захисних матеріалів науково-інноваційного відділу науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

18. Науковий співробітник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління фінансово-економічною діяльністю) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн (2 посади).

19. Науковий співробітник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління інфраструктурою військових об'єктів та забезпечення військовослужбовців житлом) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «майор», посадовий оклад — 1180–1250 грн.

20. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку інформаційних систем) науково-дослідного відділу (супроводження розвитку та технологічної підтримки інформаційних систем) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, ШПК «майор», посадовий оклад —1180–1250 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр» та стаж наукової (науково-педагогічної) роботи не менше двох років (за наявності наукового (освітньо-наукового) ступеня або вченого звання за профілем діяльності — без пред'явлення вимог до стажу) або досвід служби у військах на посадах оперативно-тактичного рівня.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України на умовах строкового трудового договору:

21. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (воєнно-економічних проблем) кафедри економіки та фінансового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 2872–3806 грн.

22. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (автоматизації процесів управління матеріально-технічним забезпеченням) науково-дослідного управління (проблем розвитку інформаційних технологій та впровадження проектів інформатизації Збройних Сил України) центру воєнно-стратегічних досліджень, посадовий оклад — 2872–3806 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр»; науковий (освітньо-науковий) ступінь за профілем діяльності та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи:

— рапорт, який подається за командою (заява);
— автобіографія;
— копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання;
— службова характеристика;
— службова картка;
— медична книжка;
— довідка про проходження військової служби (трудову діяльність);
— список наукових праць (винаходів).
— витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу ніж та, на якій перебуває).

Термін подання документів — до 12.05.2016 року.

Дата проведення конкурсу — 18.05.2016 року.

Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, буд. 28, Голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціннної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові технічні приміщення загальною площею 81,0 кв. м та технічний майданчик площею 7,0 кв. м в будівлі №139 військового містечка № 1.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: Київська обл., м. Біла Церква, б-р 50-річчя Перемоги, 54Г. Балансоутримувач: 7-й спортивний клуб МОУ.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 30.04.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціннної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/271443.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не має перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл, м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18. Телефон для довідок: (068) 739-99-94 або (04563) 5-30-00.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціннної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв. м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1.	Частина нежитлової будівлі інв. №14 в/м №48 під розміщення майстерень, що здійснюють технічне обслуговування та ремонт автомобілів	295,3	Львівська обл., Яворівський р-н., смт Івано - Франкове, вул. Яворівська, 29	30.04.2016

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська,19.

Основні умови конкурсу:

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціннної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціннної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з позначкою «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено 29 квітня 2016 року об 10:00 в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м.Яворів, вул. Львівська,19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціннної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціннної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціннної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

Інформаційне повідомлення про продаж майна на аукціоні.

Замовник аукціону: Міністерство оборони України в особі Департаменту відчуження та утилізації військового майна.

Організатор аукціону: Корпорація «Укрінмаш».

Виконавець аукціону: Товарна біржа «Перша універсальна біржа «Україна».

Об'єкт продажу — Лот №1: нежитлове приміщення загальною площею 43,6 кв.м.

Власник: Держава в особі Міністерства оборони України. Земельна ділянка окремо не виділена.

Адреса: смт Озерне Житомирського району Житомирської області, вул. Авіаційна, 11.

Початкова ціна продажу: 221309,36 грн з ПДВ, крок аукціону 10%.

Сума гарантійного внеску: 22130,94 грн з ПДВ.

Умови продажу:

подальше використання об'єкта вирішує його покупець згідно з чинним законодавством України;

питання земельних відносин покупець об'єкта вирішує самостійно згідно з чинним законодавством України;

покупець об'єкта оплачує нотаріальне посвідчення договору купівлі-продажу та державну реєстрацію речових прав;

Покупець зобов'язаний:

забезпечити виконання заходів щодо захисту навколишнього середовища, дотримання екологічних норм і правил пожежної безпеки згідно з чинним законодавством України;

утримувати об'єкт та прилеглу територію в належному санітарно-технічному стані;

сплата за об'єкт здійснюється грошовими коштами у встановлений договором строк.

Реєстраційний внесок у розмірі 34,00 грн з ПДВ вноситься на р/р 26004160029 в АТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Києва, МФО 380805, код ЄДРПОУ 35252391. **Отримувач: Товарна біржа «Перша універсальна біржа «Україна».**

Гарантійний внесок у розмірі **22130,94 грн без ПДВ** вноситься на р/р 26007300744 в ПАТ «Діамантбанк» м. Києва, МФО 320854, код ЄДРПОУ 22916863. **Отримувач: корпорація «Укрінмаш».**

Гарантійний внесок повертається учасникам аукціону, які не визнані переможцем. Гарантійний внесок **не повертається** учасникам аукціону в разі:

визнання учасника торгів переможцем, якому сума гарантійного внеску зараховується до вартості придбаного лота;

відмови переможця торгів від підписання протоколу проведення аукціону або договору купівлі-продажу лота чи неперераказу коштів за придбаний лот в установлений строк та в повному обсязі.

Заяви на участь в аукціоні та документи, що додаються до заяв, приймаються з 9:00 до 17:00 за адресою: 03680, м. Київ, вул. Казимира Малевича, 86Д, Товарна біржа «Перша універсальна біржа «Україна».

Для юридичної особи до заяви додаються нотаріально посвідчені копії установчих документів, свідоцтво про державну реєстрацію, виписки з державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб підприємців, довідки про включення до ЄДРПОУ, копію фінансової звітності за минулий рік та останній квартал і документ, що посвідчує особу представника юридичної особи та її повноваження.

Фізичні особи подають копії паспорта громадянина та довідки про присвоєння ідентифікаційного номера, декларацію про доходи за минулий рік, довідку про відкриття рахунку в банківській установі. Всі покупці-учасники аукціону подають документи, що підтверджують оплату реєстраційного внеску за участь в аукціоні та гарантійного внеску. Кожний учасник аукціону укладає договір з Товарною біржею «Перша універсальна біржа «Україна» про умови участі в аукціоні та зобов'язаний у разі визнання його переможцем сплатити біржі винагороду за проведення аукціону.

Прийом заяв для участі в аукціоні припиняється за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Аукціон відбудеться 17 травня 2016 року об 11:00 за адресою: м. Київ, вул. Антоновича, 172, кімн. 817.

Ознайомитись з об'єктом можна в робочі дні за місцем його розташування.

Телефони для довідок: Корпорація «Укрінмаш» — (044) 449-59-70, Товарна біржа «Перша універсальна біржа «Україна» (044) 362-64-53.

АРМІЙСЬКІ СПОРТСМЕНИ — ЛАУРЕАТИ СПОРТИВНОГО «ОСКАРУ»

Чоловічу збірну України з фехтування на шпагах, до складу якої входять представники армійського спорту, визнано кращою командою минулого року, а титул «Кращого спортсмена 2015 року» здобув солдат військової служби за контрактом Жан Беленюк

У Києві відбулася X Всеукраїнська церемонія нагородження «Герої спортивного року». Національний олімпійський комітет України відзначив найкращих спортсменів за підсумками виступів у минулому році.

Жан Беленюк — кращий спортсмен 2015 року

Так, кращою командою визнано чоловічу збірну України з фехтування на шпагах, яка завоювала минулого року титул чемпіонів світу. До складу «золотої» четвірки входять армійські спортсмени — старший лейтенант Богдан Нікішин, працівники Збройних Сил України Максим Хворост, Анатолій Герей та Дмитро Карюченко. Кращим спортсменом 2015-го став чемпіон світу та Європи з греко-римської боротьби солдат військової служби за контрактом Жан Беленюк.

Завдяки зусиллям столичної влади провідні армійські спортсмени країни — чемпіон світу з греко-римської боротьби солдат служби за контрактом Жан Беленюк, чемпіон світу зі спортивної гімнастики працівник ЗС України Олег Верняєв отримали як подарунок нові квартири в Києві. Навіть більше — арт-директор однієї зі столичних компаній подарувала новоспеченим власникам нових осель сертифікати на декорування помешкань на суму 5 тисяч євро.

Отже, героям спортивного 2015 року вручені заслужені відзнаки та подарунки. Попереду — Олімпійські ігри в Ріо-де-Жанейро, а з ними — багато нових звершень та перемог!

Микола БЛОНАР

...Жінка — як музика, її можна любити, навіть не дуже розуміючи.

Ліна КОСТЕНКО

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА МУДРІСТЬ

- Поки Дніпро пливе, Україна не вмре.
- На добрій землі що посієш — все вродить.
- Згода дім будує, а незгода руйнує.
- Краще битися орлом, ніж жити зайцем.

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

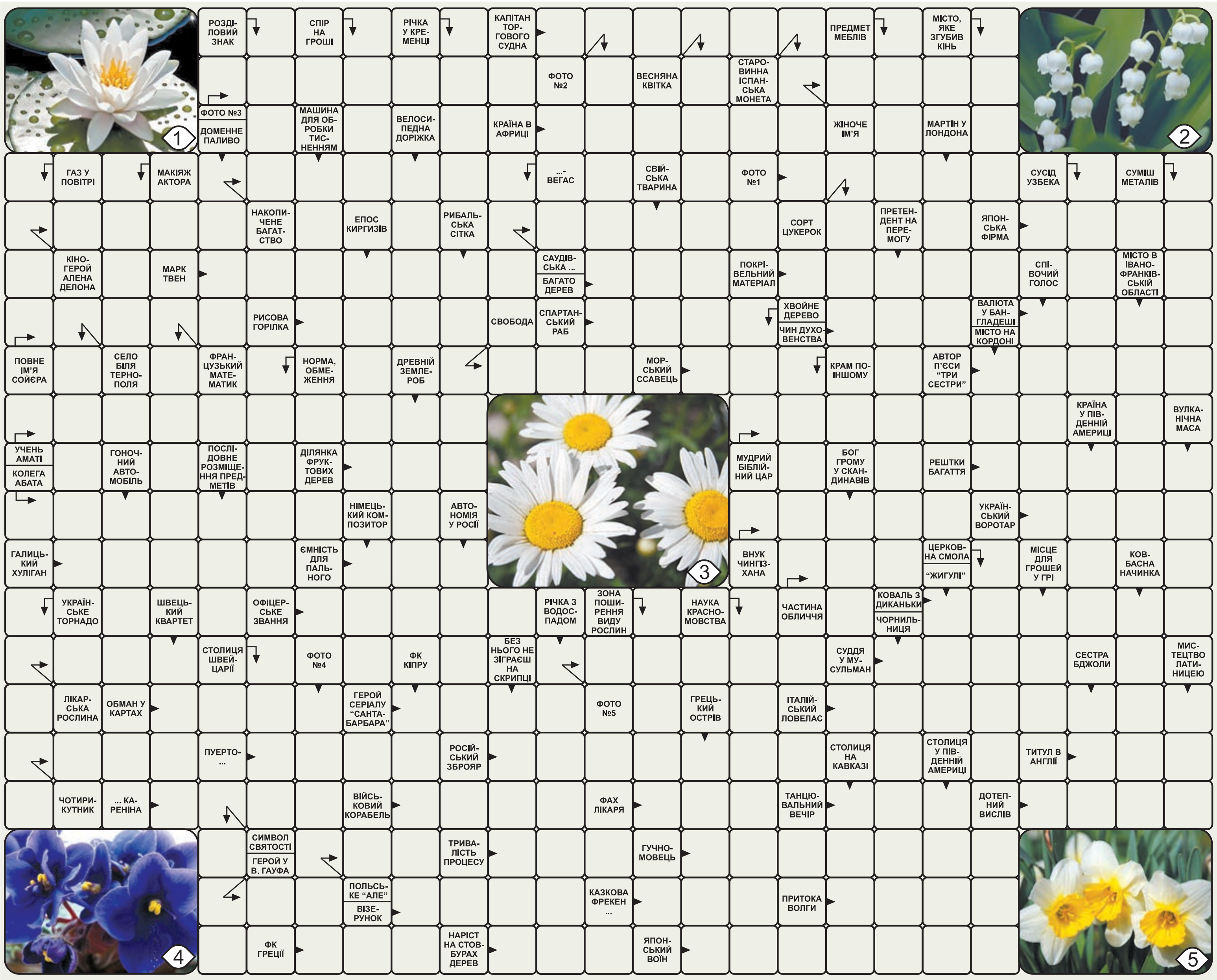
— Софочка, і шо показало УЗД?
— Воно показало, шо таки буде весілля!

***

— Вчора у театрі я бачив вашу дружину. Вона так кашляла, що всі на неї озиралися. У неї застуда?
— Ні, у неї нова сукня!

***

— Куме, ваша корова палить?
— Та ні куме!
— Ну тоді у вас стайня горить!

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ДЕ ТИ, СИНУ?

Де ти, сину, де ти?
Знаю, ти живий.
Ти не міг померти,
Мужній хлопчик мій.
Ти не міг загинуть,
Ти ж пообіцяв...
— Мамо, повернуся, —
Ти мені казав.
Вірю тобі, сину,
Завжди чесним ріс,
Виплакала очі,
Вже немає сліз.
Кожен день тополя,
Що ти посадив,
Стукає в віконце,
Вже немає сил…
Може ти в полоні?
Що тобі болить
Хай мої долоні,
Вилікують вмить.
Як тоді, в дитинстві,
Так і зараз я
Доторкаюсь серцем
До твого чола.
Огорну любов'ю,
Зігрію теплом,
Хай боронять у бою
Ангели крилом.
Тільки ти тримайся,
Дитино моя!
— Мамо, дочекайся, —
Чую, любий, я…
Де ти, сину? Де ти?

Рона БІЛА

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 51119 Замовлення 46790
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ, Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Оксана МАРЧУК
Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: (044) 489 50 12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114
9 771029 911004